

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba
2050, — nočna 2996, 2994 in 2050

SLOVENEČ

Z nedeljsko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7363,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Izhaja vsak dan zjutraj, razen
ponedeljka in dneva po prazniku

H klirinškemu sporazumu s Češkoslovaško

Res z napetostjo smo pričakovali poročilo o zaključku pogajanj glede klirinške pogodbe med nami in Češkoslovaško. Ze pred štirinajstimi dnevi so odpotovali odposlanci Narodne banke v Prago, da bi se pogodili s Čehoslovaki o ureditvi klirinškega prometa. Pogajanja so se sumljivo zavlačevala in naše javnosti se je že polastil strah, da ne bo prišlo do sporazuma, kar bi bilo brezdvomno v veliko škodo za gospodarskega in političnega vidika za obe državi. Pogajanja so bila težavna. Vlekla so se z dneva v dan, ne da bi prišlo med delegacijama do zaželenega zblizanja. Kakor se lahko pogajamo s Čehoslovaki, ko gre za politična vprašanja, tako se mnogo bolj težko sporazumemo, ko gre za gospodarske probleme, ki so pač mnogo bolj konkretni, ker zadevajo materialne interese.

Umevno, da nas je vest o sporazumu po vsem tem toliko bolj razveselila. Čeprav se nimamo podrobne poročila o sporazumu samem, je že iz kratkih telefonskih vestí razvidno, da je odgovor razmeroma zadovoljiv. Omogočil bo hitrejšo likvidacijo medsebojnih obveznosti, pa naj izvirajo iz blagovnega prometa ali sicer iz drugih poslovnih zvez. Razveseljivo je, da se je tudi glede tujkega prometa dosegel sporazum in da bodo Čehoslovaki lahko jemali s seboj v Jugoslavijo poljubno vsoto denarja. Dogovor glede tujkega prometa je brezdvomno velikega pomena tudi za Slovenijo, ki ji tajska obrt prinaša lepe dohodke in ki se v zadnjem času vznemirja radi čedalje večjih ovir v tem pogledu s strani inozemstva.

Nered, ki je nastal zadnje mesece v klirinškem prometu med Češkoslovaško in nami, je zelo vznemirjal naše trgovske kroge. Ko je naša država skušala zmanjšati uvoz industrijskih izdelkov s tem, da je uvedla devizno zaporo, je Češkoslovaška odgovorila s hudo represalijo, morda hujsko kakor vsaka naša sosedja; Češkoslovaška vlada je namreč zaukazala vsem bankam, da blokirajo vse terjatve jugoslovanskih podanikov, tako da niso jugoslovanski državljani mogli prosto razpolagati s svojimi denarjem v Češkoslovaški. Takšno stanje ni bilo dolgo vzdržno in sam češkoslovaški tisk je nastopil proti tako ostrim ukrepom praške vlade. Novi sporazum bo vse te težkoče, ako ne povsem odpravil, vsaj olajšal, saj poročajo iz Prage, da bo poglobil gospodarske odnose med Češkoslovaško in našo državo.

Potek pogajanj v Pragi nas je zanimal z dvojne vidika, gospodarskega in političnega. Nam, kakor tudi Čehoslovakom, mora biti na tem, da odstranimo katerokoli oviro, ki bi bila na poti tesnemu političnemu sodelovanju med obema državama. To sodelovanje je toliko bolj potrebno danes, ko tako drzno dvigajo glave naši dedni nasprotniki na severu in na jugu. Hitlerstvo v Nemčiji in v Avstriji in fašizem v Italiji si podajata roke. Potovanja voditeljev narodnega socialističnega gibanja v Avstriji in Nemčiji v Rim, dokazujejo, da ne gre več za zgolj sentimentalna medsebojna simpatije, ki prihajajo do izraza v fisku nemškega in italijanskega fašizma, temveč za bolj konkretne zveze, ki lahko dovejedo do skupnega nastopa teh nasprotnikov slovanstva.

Danes je bolj kakor kdaj poprej potrebno, da gojimo resnično, živo slovensko vzajemnost. Ni dovolj, da se ob priložnosti raznih skupnih narodnih manifestacij navdušeno pozdravljamo, ni dovolj, da bruhne iz nas ob teh srečanjih sentimentalna vznemirjenost, čeprav je to znamenje, da še vedno skupno čutimo in slutimo skupnega nasprotnika. Slovenska vzajemnost mora zadobiti konkretno podlago in mora sloneti na resnični koristi, ki jo naj imamo od nje Slovani. To poudarja tudi Tomaž Mašaryk ob vsaki priložnosti.

Vzajemnost med Čehoslovaki in nami nam lahko prinaša resnično korist, ne samo v pogledu političnega sodelovanja, temveč tudi gospodarskega. Trgovinska bilanca v zadnjih osmih letih izkazuje vselej lep pribitek za Češkoslovaško napram nam. Statistika za leto 1931. kaže, da se nahaja Češkoslovaška kot naša uvoznica na drugem mestu, to je takoj za Nemčijo. Čehoslovaki so pri nas postavili na noge industrijska podjetja, ki dobro uspevajo in donajajo tudi njim lepe dohodke.

Nasprotno ima tudi naša država od prijateljskih odnosov s Češkoslovaško gospodarske koristi. Naša trgovinska bilanca je napram Češkoslovaški sicer pasivna, a na drugi strani pustijo pri nas češki turisti precej denarja.

Naša želja je, da bi se trgovinski stiki s Češkoslovaško utrдили. Z izvozom svojih pridelkov imamo čedalje večje težave. Tako se n. pr. hoče Avstrija osvoboditi vsakega uvoza kmetijskih pridelkov in krije že danes skoraj polovico svoje potrebe na žito in skoraj popolnoma potrebo na živini z lastno produkcijo. Mi bi radi s svojimi pridelki v Češkoslovaško, ki še vedno potrebuje letno okoli 3 milijone t tona pšenice. Podonavje nas ne veseli, ker se bo hitro represalij Nemčije in Italije in smo v strahu za svojo industrijo. Čehoslovaki bi lahko bolj odprli vrata našemu žitu in naši živini. Podprli nas bodo lahko tudi bolj glede tujkega prometa, saj še vedno preveč zahajajo na laško obalo.

Kulturne, znanstvene in druge reprezentativne organizacije, ki vzdržujejo stike med brati Čehoslovaki in nami, naj gredo na delo, da bi nam ti srčni odnosi prinesli čim več praktične koristi, ki je posebno v času splošne gospodarske depresije za vsakogar toliko bolj otipljiva. Z vsa pohvalo je v tej zvezi treba omeniti pobudo Slovenskega instituta v Pragi, ki ima poleg drugih namenov tudi ta, da pospešuje gospodarske stike Češkoslovaške republike s slovenskim svetom, pobudo namreč, da bi se osnoval nekak posvetovalni organ, ki bi skrbel za to, da se delovanje zavoda prilagodi se-

Reakcija v Nemčiji na delu

Von Papen hoče izsiliti nacionalistično vladu v Prusiji

Berlin, 9. junija. V Nemčiji čedalje bolj do-
zorevajo dalekosežne odločitve. Jutri, v petek, se
zbere starejšinski svet pruskega deželnega zbora,
ki ga je sklical predsednik deželnega zbora, hit-
lerjevec Kerrl, da sklepa o čimprejšnjem sklicanju
deželnega zbora, ki bi se sicer moral sestati šele
22. junija.

Kerrl je to storil na prošnjo kanclerja von Pa-
pena, kateremu se zelo mudi, da bi iztrgal pre-
važno mesto šefa vlade v Prusiji iz rok socialistu
Braunu, katerega naj nadomesti nacionalist. V to
svrhu je von Papen poklical k sebi šefe nemško-
nacionalne stranke, centra in hitlerjevcev. Ka-
kor znano, dosedanja pruska vlada po novih volit-
vah v »Landtagu« nima več večine. Večina bi se
lahko sestavila samo iz hitlerjevcev in centra, ki
pa tako koalicio danes odklanja še bolj nego pre-
je. Von Papen hoče sedaj rešitev tega položaja, ki
se dolgo ne more držati, pospešiti s tem, da bi pri-
dobil na svojo stran kakih 10 članov centra, ki so
bolj konservativnega mišljenja. Če bi ti glasovali
za kanclerjevega kandidata, nemškega nacionalca
Witterfelda, kateri naj bi postal šef pruske
vlade, bi le-ta imela vsaj pičlo večino iz hitlerjev-
cev, nemških nacionalcev in disidentov centra.

Ker pa je skoro izključeno, da bi se našli di-
sidenti, ki bi prelomili strankarsko disciplino v
centrumu, zato hoče von Papen pritisniti na dose-

danjo zgolj poslovno vladu v Prusiji s pomočjo
finančnega bojkota. Bivši kancler Brüning je bil
obljubil Braunu 100 milijonov mark državnega pri-
spevka za notranjo kolonizacijo. Von Papen pa iz-
javlja sedaj na Braunov poziv, naj se ta vsota iz-
plača, da se v tem pogledu ne čuti vezanega. Za-
radi tega ne bo mogoče pruski vladi izvesti nujno
finančno sanacijo, radi česar ji ne bo preostalo ni-
česar drugega, kakor da demisionira, nakar bi
kancler svoj načrt lažje izvedel.

Mesto šefa pruske vlade, oziroma vlade sploh,
je silne važnosti, ker je od nje odvisna pruska
policijska, ki je do sedaj bila orodje v rokah soci-
alističnega Brana. Če bo von Papen zopet dovolil hit-
lerjevske napadalne čete in se obenem polastil
pruske vlade, bo reakcija v Nemčiji dosegla velik
uspeh.

Weimarska ustava bo spremenjena

Berlin, 9. junija. tg. Novi državni notranji mi-
nister baron Gayl je danes v nemškem državnem
zboru pojasnil stališče von Papenove vlade glede
notranje-političnih vprašanj. Glede Prusije izjavlja
državna vlada, da bo prišlo v Prusiji do take vla-
de, ki bo soglašala s tendencami državne vlade. V
zvezi z reformo, ki je potrebna za državo, je nujno

potrebno odločiti se za reformo weimarske ustave.
Da pa ne bi nastale nepotrebne govornice, ugotov-
lja, da so vse govornice o obnovi monarhije neum-
ne in napačne. Notranji minister ne prikriva, da
on sam smatra monarhijo za ono obliko države, ki
je primerna za ljudstvo v sru Evrope, toda v času
političnih bojev se ne sme pustiti, da bi prišlo še
do boja glede spora o državni obliki. Vlada se za-
vzema za zdrav napredek in odklanja očitke, da bi
bila reakcionarna. Z bodočimi zasilnimi naredba-
mi se bo zagotovila popolna svoboda volitev, tako
da se bo pri volitvah pokazala resnična volja nem-
škega naroda. Minister naglašja nadalje, da je dr-
žavna vlada odločena za to, da izvede problem na-
seljevanja na nemškem vzhodu. Radio postaje in
kino pa se morajo osvoboditi nemškega vpliva.

Berlin, 9. jun. tg. Novi kurz v Nemčiji se kaže
tudi v tem, da bo imel Adolf Hitler v torek, dne
14. junija iz radio postaje Königswusterhausen go-
vor o temi: državne ideje narodnega socializma. Do
sedaj narodni socialisti in komunisti v Nemčiji niso
smeli porabljati radio postaj.

London, 9. jun. tg. Bivši nemški prestolonasled-
nik Viljem odgovarja v »Daily Herald«, kaj ima
odgovoriti na govornice o njegovi osebi: »Služil bom
svoji domovini, dokler bom živ. Viljem, prestolo-
naslednik.« List pristavlja k temu: »Podpis pove
več, kakor odgovor sam.«

Sestanek MacDonald—Herriot

Razgovori velike politične važnosti

Pariz, 9. jun. tg. Angleški poslanik v Parizu
lord Tyrrell je sporočil Herriotu odgovor MacDo-
nalda in sira Simona na povabilo na razgovor v
Parizu. Angleška ministra prijazno pozdravljata to
povabilo in sta prepričana, da bo njihov sestanek
bistveno pripomogel k zadovoljivemu koncu lozan-
skega sestanka. Angleška ministra bosta dospela v
Pariz v soboto zvečer in se pred odhodom v Lau-
sanne razgovarjala s francoskimi tovariši o razoro-
žitvi, reparacijah in donavskem načrtu.

London, 9. jun. ž. Kakor javljajo, bo posej Mac-
Donalda in sira Simona v Parizu sledil direktnemu
povzivu Herriota. Tukaj smatrajo, da bodo razprav-
ljali o vseh aktualnih vprašanjih, katera želi nova
francoska vlada rešiti in o njih razpravljati na po-
polnoma drug način, kot je to delala dosedanja
Tardieujeva vlada. Politični krogi so prepričani,
da MacDonald iz Pariza ne bo odpošljal direktno v
Lausanne, ampak se bo obenem ustavil v Ženevi s
sirom Simonom in bo pri tej priliki razorožitveni
konferenci izročil nove angleške predloge ter na ta
način poživl delo konference. MacDonald bo naj-
brž ostal v Švici do konca lausanske konference,
torej najmanj dva do tri tedne. V spodnji zbornici
ne bo prišlo do debate o lausanski konferenci,
kot so prvotno nameravali, ker to ni MacDonaldova
želja. Vodja opozicije Landsbury je v nekem pismu
na MacDonalda izjavil, da pristane samo na odgo-
ditev debate, vendar pa si pridržuje opozicijska pra-
vico, da o tem vprašanju diskutira pozneje.

Govorilo se bo tudi o Balkanu

Pariz, 9. jun. ž. Po informacijah jutranjega ti-
ska se bosta Herriot in MacDonald v glavnem raz-
govarjala o reparacijskem problemu ter o pripra-
vah za gospodarsko konferenco, zlasti o problemu
finančne pomoči raznim srednjeevropskim drža-
vam. »Matine« in »Petit Parisien« poročata, da sta
se izčrpano razgovarjala o slednjem že snoči Herriot
in finančni minister Marin. »Matine« pravi, da pri
tej priliki še ni padla nobena odločitev o vpraša-
nju finančne pomoči državam v srednjeevropski
Evropi, ker je predvsem treba zvedeti, kakšno sta-
lišče zastopa Anglija. Kolikor je znano, stoji Lon-
don na stališču, da ne sodeluje pri osnovanju skup-
nega pomožnega fonda za podonavsko in balkansko
države. Z druge strani pa je Francija mnenja, da se
mora nekaj ukreniti za trenutno zboljšanje polo-
žaja, kar pa nikakor ni mogoče izvesti samo z
enostransko pomočjo in provizorično akcijo, ki bo
je doslej še vedno pokazalo kot nekoristno.

Francija popušča

London, 9. jun. ž. »New Chronicle«, »Daily Mail«
in »Daily Express« poročajo, da so se v zadnjem
času izgledali za lausansko konferenco znatno zbolj-
šali največ radi tega, ker je zavzela francoska vlada
v reparacijskem vprašanju stališče, ki zagotavlja
sporazum. Tudi konservativni »Morning Post« ob-
javlja, da je angleška vlada dobila važne informa-
cije, iz katerih poenoma, da je Francija spremenila
svoje dosedanje stališče v reparacijskem vprašanju.

Dunajska vremenska napoved. V splošnem se
bo zjasnilo, temperatura bo počasi narasla.
Zagrebska vremenska napoved: Po večini ob-
lačno, zmerno hladno, počasi se bo zjasnilo.

danjim praktičnim zahtevam. Naloga naših in če-
škoslovaških kulturnih in reprezentativnih organi-
zacij, med katerimi je treba imenovati češkoslova-
ške-jugoslovanske lige, naj bi prav danes podvojile
svoje stremiljenje v tej smeri, da bodo lahko vplivale
tudi na gospodarske kroge, ki dajo pogosto pred-
nost trenutni koristi pred višjimi interesi obeh
držav.

Amerika proti črtanju reparacij

Washington, 9. jun. ž. Snoči je državna vlada
objavila izjavo, ki je za lausansko konferenco ve-
likega pomena. V tej izjavi naglašja ameriški tajnik
za zunanje zadeve Stimson, da ameriška vlada ne
bo sprejela nobenega programa, ki bi ga predložile
inozemske države in ki bi predvideval popolno čr-
tanje reparacij in vojnih dolgov. Združene države
tako sedaj kakor prej zastopajo stališče, da je anu-
lacija ali znižanje reparacij izključno evropska za-
deva in da sklepi upniških držav napram Nemčiji
ne smejo niti najmanj vplivati na Ameriko v vpra-
šanju vojnih dolgov. V ameriških političnih krogih
priznavajo, da ta sklep ogroža uspeh lausanske
konference. Naglašja pa se, da ameriška vlada mora
tako postopati, ker bi anulacija vojnih dolgov imela
usoden vpliv na ameriški narod. Čuje se, da bo
ameriška vlada o tem svojem sklepu obvestila
tudi nemško vladu.

Amerika proti brezposelnim podporam

Washington, 9. jun. AA. Senat je odklonil načrt
o podeljevanju podpor brezposelnim.

Deputacija pri zagrebškem banu

Zagreb, 9. jun. ž. Danes dopoldne ob 11 je
obiskala bana savske banovine dr. Perovića skupi-
na meščanov iz vseh družabnih slojev, v kateri so
se nahajali po večini predstavniki kulturnih dru-
štev in družabnih skupin zaradi napada na knji-
ževnika Zagrebčana g. dr. Milana Budaka. Skupino
je vodil msgr dr. Korenitič, tajnik Hrvatske Radiše.
V skupini so se nahajali med drugimi tudi dr. Vrba-
nič, predsednik TOI, dr. Politeo, predsednik od-
vetniškega društva, dr. Nikolaj Andrić, predsednik
društva hrvatskih književnikov, dr. Andres, pravni
svetnik francoskega konzulata, dr. Belin, tajnik za-
grebke borze, dr. Benović, tajnik Hrvatske Radiše,
Čačković, predsednik Društva hišnih posestnikov,
dr. Ivković, predsednik odvetniške zbornice, dr.
Horvat, glavni urednik »Jutranjega lista«, dr. Liht,
predsednik zveze zionistov, Simon Kotur, legat de-
lavске zveze, dr. Milenko Marković, tajnik zveze
denarnih zavodov, dr. Pilar, predsednik sociolo-
škega društva, Franjo Regel, predsednik Zveze gra-
fičnih delavcev, dr. Jure Vranešić, predsednik od-

vetniške zbornice itd. Delegacija je obvestila bana
savske banovine dr. Perovića o silnem odjeku, ki
ga je izzval napad na dr. Budaka v vseh meščan-
skih krogih brez razlike, ki mislijo, da imajo pra-
vico zahtevati, da se jim zajamči in zagotovi svo-
boda in varnost ter da se ne žali čut človeštva in
etike, ki je bil v tem slučaju globoko ranjen. Zato
se predstavniki meščanstva obračajo na bana kot
vrhovnega predstavnika civilnih oblasti, da stori
vse, kar je v njegovi moči, da se ta nezastidljivi zlo-
čin čimprej temeljito razjasni, ter da se krivci po-
šteno kaznujejo. Enkrat za vselej je treba onemo-
gočiti, da bi se podobni slučaji še kdaj ponovili.
— Ban dr. Perović je zasljal izjave dr. Politea in
izjavil predstavnikom meščanstva, da je njega sa-
mega pretresla vest o tem dogodku, ki lahko vrže
dokaj temno liso na kulturni center tako velikega
formata, kakor je Zagreb. Zadovoljen je, da je bil
obveščen na ta način in je obljubil, da bo stiril
vse, da se zločin čimprej razjasni, krivci pa eksem-
plarno kaznujejo.

Podoknica Petru Grasseliju

Ljubljana, 9. junija.

Da Ljubljana častno praznuje 50 letnico, odkar
ima slovenskega župana, mestna občina pa sloven-
sko uradovanje, je danes prebivalstvo privedlo
prvemu slovenskemu županu Petru Grasseliju pod
njegovim stanovanjem na Mestnem trgu podoknico.
Pred Mestnim domom so se zbrali gasilci ljubljans-
ke župe in ljubljanskega gasilskega društva, ki so
pod vodstvom staroste g. Josipa Turka odkorakali
po glavnih ulicah mesta na Mestni trg. Baklje so
nosili člani gasilskega naraščaja barjanskega ga-
silskega društva. V sprevodu je bila tudi godba.
Na Mestnem trgu je igrala najprej godba, nato pa
so pevec Hubadove župe pod vodstvom fr. Gröb-
munga zapeli Aljaževu: »Divna noč in Nedvedova:
»Domovina, mili kraj«. Občinstvo pa je vzklikalo
prvemu slovenskemu županu Ljubljane. Med ude-
leženci bakljade in podoknice smo opazili tudi naj-
starejšo slovensko gasilico in priče tedanjim bor-
bam Perneta, Lapajneti in Mediča. Grad in magi-
strat sta bila nocoj razsvetljena.

Notranje posojilo v Rusiji

Moskva, 9. jun. tg. Sovjetska vlada je razpisala
novo notranje posojilo v znesku 3.2 milijarde rubljev.

Irski senat za zvezo z Anglijo

Dublin, 9. jun. AA. Senat je odklonil klavzulo
v zakonskem načrtu vlade, ki odpravlja prisego
angleškemu kralju.

Kriza naše premogovne industrije

Proti podaljšanju kmetskega moratorija — Za omiljenje davčnih bremen

Ljubljana, 9. junija 1932.

Kakor smo že poročali, so včeraj zasedali odrski Zbornice za TOI, danes pa je bila dopolnena plenarna seja Zbornice, katero je vodil predsednik g. Ivan Jelačin.

Uvodoma je pozdravil zastopnika banske uprave g. dr. Rudolfa Marna, dopisnega člana zbornice g. dr. Fr. Windischerja ter vse prisotne. Poročal je, da je bil proračun zbornice za TOI v Ljubljani za 1932 potrjen. Zbornica se pravice, ki jo ima po novem davčnem zakonu, da imenuje svoje zastopnike v davčnokontrolni komisiji odbora ne glede na njihovo bivališče, ni poslužila. Nadalje sta bila v zbornici nameščena dva dnevničarja, gg. Janko Traven in Josip Seumig. Zavod za pospeševanje obrti je ustanovil v Mariboru svojo poslovalnico, namesto ing. Dračarja je bil v zbornico pozvan kot član g. Rihard Skubec.

Naš gospodarski položaj

Nato je podal predsednik obširno poročilo o gospodarskem položaju v naši banovini, iz katerega posnemamo najvažnejše podatke. Predvsem se je pečal z razmerami na denarnem trgu, kjer je ugotovil, da smo kritični razmer v nemali meri sami krivi. Neutemeljena nervoznost vlagateljev se še ni poglobila v ključno temo, da ni bilo povoda za nezaupanje v našo valuto. Odločne izjave vlade in drugih faktorjev so razblinile bojazen za našo valuto. Tudi nezaupanje do denarnih zavodov je bilo brez stvarne podlage. Že lansko leto so bili potrebni ukrepi za zaščito denarnih zavodov pred divjanjem hranilnih vlog, zaslišna in provizorična pomoč pa je prišla šele letos v aprilu. Samopomočni ukrepi denarnih zavodov so se izkazali kot pravno nevezdržni in tudi z gospodarskega stališča nezadostni. Tudi likvidnost denarnih zavodov v zneskih, ki so daleč presegali vsa pričakovanja, ni prinesla pomirjenja. V teh težkih časih na denarnem trgu so bili trgovina, obrt in industrija navezani na lastno moč, vendar dolgo ne bo mogoče vzdržati. K vsemu so prišle še velike težave z mednarodnim plačilnim prometom. Dobili smo spoznanje za ureditev plačilnega prometa z Avstrijo, Svicco in Nemčijo, končno tudi Češkoslovaško. Pogajanja za ureditev plačilnega prometa z Madžarsko so bila prekinjena, čeprav ima naša dravska dolina velike zmrznjene terjatve. Najširša je pogodba s CSR, ki obsega poleg blagovnega prometa še turistični, sezonske kredite, javne, dobave finančne kredite denarnih zavodov in železniški promet. Dana pa je v vseh pogodbah možnost privatnega kliriranja. Uvedba kliriranja ima za posledico predvsem izenačenje uvoza in izvoza dotične države. Dodatna trgovinska pogodba z Italijo je zgrajena na načelu svobodnega uvoza in sta se obe pogodbeni državi odrekli vsakega kontingentiranja in drugega administrativnega protekcionalizma v medsebojnem prometu. V teku pogajanj je naša država dosegla napram povzvišeni avtonomnim tarifam značne popuste, tako da je obremenitev našega uvoza živine v Italijo skoraj izenačena z ono v CSR.

NOTRANJA GOSPODARSKA POLITIKA.

Največ pažnje je bilo v domači gospodarski politiki posvečeno vprašanju razdolžitve kmeta. Provizorji, ki smo ga dobili v Veliki noči, je le delno rešil to vprašanje. Vse dosedanje rešitve so bile z ozirom na naše razmere doslej nepopolne in neuporabljive. Za nas lahko postane ta problem življenjskega pomena. Velika pridobitev za pospešitev prehrane je bila likvidacija žitnega režima in uvedba svobodnega prometa s pšenico v notranjosti države. Narasčanje števila prisilnih poravn av izven konkursa kaže na nujno potrebno noveliranje zakona o prisilni poravnavi izven konkursa. Zato prosi zbornica ministra za pravosodje, da predloži skupščini še v tem zasedanju predloge za novelizacijo tega zakona. V težavnih časih gospodarske krize je anahronizem novi zakon o pobijanju draginje, ki stavlja gospodarske kroge pod policijsko nadzorstvo in sploh spravlja gospodarske kroge v položaj, ki ni v skladu z avtoriteto in socialnim položajem gospodarskih krogov. Zato naj bi raje slovenski minister namesto tega zakona predložil zakon o avtonomiji socialnega zavarovanja in njegovi decentralizaciji. Nadalje je prišlo v naši industriji to pomlad do znatnih redukcij obratovanja (Jesenice in združene steklarne), zato se je zbornica prizadevala za omejitve konkurenčnega inozemskega blaga, v splošnem je upal na izboljšanje položaja. Najbolj pa občutljivo krizo v lesni panogi, ki je izredno obsejna in razdeljena po vsej banovini. Potrebno je bilo osnovati osrednjo organizacijo za gozdno gospodarstvo za vso državo, kar se je že zgodilo. Nujno je nadalje potrebno, da se javne finance prilagodijo zmanjšanju narodnega dohodka, vendar je bilo doslej storjeno še premalo. Sedaj izpeljana davčna reforma je bila dokaj enostranska. Novi enotni zakon, ki je stopil v veljavo 8. marca 1932, prinaša zbornici razširjen delokrog. Izvedbi tega zakona, h kateremu bo treba izdati okrog 75 pravilnikov in uredb, posveča zbornica vso pažnjo in je zbrala že velik material.

Finančni učinek točilnih taks

V novi uredbi o gospodarskih zbornicah je ostala ljubljanski zbornici zavarovana skupnost (odobranje plenuma).

DAVČNA VPRAŠANJA.

Dobili smo celo vrsto novel k dosedanjim davčnim zakonom. Zbornica je posredovala, da se ne bi pridobila odmerjala na podlagi kot za 1931. Posebno težko je davčno breme, ki ga nosi danes malo obrtništvo. Zbornica je opozorila merodajne faktorje na potrebo popolnega izdajanja potrdil o plačanih davkih za one plačevalce, ki so bili deležni odgoditve in obročnih plačil. Na zbornično intervencijo, je finančno ministrstvo odredilo, da podjetniki niso dolžni dajati splošnih pojasnil davčnim upravam o razmerah drugih oseb. Določila novele k zakonu o taksah so jako važna, pa za gospodarstvo zelo težko zmožna. Važna je preureditev točilnih taks in taks na gostilniškarne račune v smislu zahtev gostilniškarin organizacij. Tudi trošarine so sedaj slabo urejene. Zgodila se je interesentno težka krivica in finančni uspeh bo za državo neugoden. 100 milj. Din bo manj dohodkov.

Glede samoupravnih finančne je stara zbornična zahteva, da se naj čimprej uredijo s posebnim zakonom. Breme samouprav so zaradi narasčanja delokroga samouprav sifno narasla. Zbornica se je bavila tudi z banovinskim proračunom za 1932-33. V kratkem je pričakovati, da bodo imenovani člani gospodarskega sveta, ki bo začel poslovati.

Iz statističnega poročila posnemamo, da je bilo lani razglašeno 97 prisilnih poravn in 62 konkurzov (1930 58). V prvem četrtletju 1932 je bilo razglašeno 24 (6) konkurzov in 55 (15) prisilnih poravn.

Končno poročilo obravnava obsežno vse akcije zbornice za izboljšanje naše trgovine in obrti. Akcije so bile zelo številne in so v mnogih slučajih pokazale prav lepe rezultate.

POROČILO RACUNSKIH PREGLEDNIKOV.

Poročilo računskih preglednikov je podal g. Josip Lavtižar. Računski pregledniki so pregledali računski zaključek za l. 1931 ter skontirali blagajno. Zato predlagajo odobritev računskega zaključka za 1931 ter absolutorij zborničnim generalnim tajnikom dr. Franu Windischerju in Ivanu Mohoriču, kar je bilo soglasno sprejeto.

Zakon o pobijanju draginje

O tem je poročal zbornični podpredsednik g. Elsbacher. Načrt zakona o pobijanju draginje je naravnost presenetil gospodarske kroge. Hvala Bogu, da senat tega ni sprejel in te dni razpravlja o njem poseben odbor. Dejstvo je, da zakon ne bo imel učinka na padanje cen, kajti ostal bo mrtva beseda. Tudi dosedanja tozadevni zakoni niso imeli pozitivnih uspehov. Mnogo ukrepov zakona smatra za brezuspešne, rodili pa bodo usodne posledice. Novi zakon bo dal novega povoda za preganjanje trgovcev. Zakon ne določa natančne razlike med luksuznimi in življenjskimi potrebščinami. Zakon uvaža tudi odbore za določanje cen življenjskim potrebščinam, kar se pa protivi vsakemu pravemu čutu. Zakon, kakor je do sedaj predložen, se ne sme na noben način uzakoniti.

IZVRŠILNE UREDBE K OBRTNEMU ZAKONU.

Predloge za izvršilne uredbe k obrtnemu zakonu je podal zbornični podpredsednik g. Franchetti. Novi obrtni zakon se je začel izvajati 8. marca, pričakovati pa je, da bomo dobili še veliko število izvršilnih uredb. Predvsem bi bilo potrebno, da se z uredbo na podlagi pooblastila v zakonu izvrše nekatere spremembe in dopolnitve v razlastitvi rokodelskih obrti in njihovi označbi. Nadalje se mora vprašanje sorodnosti (§ 31, odst. 2) urediti v vpoštevanjem razvojne stopnje našega obrtništva. Rešiti je nadalje vprašanje poslovdodij, kadar vdove vrše obrt po svojem pokojnem možu. Izdajanje potrdil za zaposlenost v času vojaškega službovanja naj se uredi tako, da se pri tem ne bo vpošteval oni del službene dobe, ki dejansko ni odpadel na zaposlitev v vojaških delavnicah, temveč na večjo. Čimprej je treba predpisati enotnost nedeljskega počitka, posebno za one stroke, ki so se že zavezale za obveznost počitka. Ureditev cen za izdelke ženskih obrti naj se izvrši v okviru § 150 obrtnega zakona. Pri določitvi predpisov o javnih dobavah naj ministrstvo vpošteva zahteve in predloge za posebne olajšave, ki naj se nadijo producentom iz rokodelskih vrst. Na podlagi § 293 naj se dovolijo tudi za pomožniške izpraševalne komisije izpitne takse.

IZVAJANJE PREDPISOV O DRUŽBENEM DAVKU.

Referent zbornični svetnik g. Sirc je navedel glavne priloge proti sedanjemu izvajanju odmere družbenega davka. Praksa je pokazala, da so preštevili vpogledi v knjige škodljivi. Zato naj bi se vršili samo tedaj, če družba na zahtevo davčnega oblastva ne da zadostnih pismenih pojasnil in specifikacij posameznih postavk v sklepnih računih. Interpretacija določil glede kraja vpogleda v poslovne knjige je neutemeljena (niti v zakonu niti v pravilniku). Zato naj bi se vpogled v poslovne knjige smel vršiti v poslovnih prostorih samo, ako je obsežnejši in če to izrecno želi davčni zavezanec sam. Po čl. 85 zakona o neposrednih davkih je možnost vpogleda omejena na konkretna dejstva, katerih razjasnitev je potrebna, da se more presoditi pravilnost predloženih pripomočkov za odmero družbenega davka. Za naše področje se odrejajo vpogledi v poslovne knjige pavšalno na način, ki ni v skladu z omejitvijo zakona. Zaupni stroški imajo docela značaj režijskih stroškov, zato bi morali biti odbitne postavke. Ravno tako bi se morala odbijati darila in naklonila, ki morajo biti v neposredni zvezi s poslovanjem podjetja. Gotovo je, da bi dobrodelnost imela od tega veliko večjo korist, kot pa je ima danes davčna uprava. Ozko-srčnost naj ne bo na mestu, kadar se darila in podpore gibljejo v običajnih mejah. Večkrat nastaja vprašanje, kje je meja za reparaturo, ki so odbitne, in kje pričenja investicija, ki ne sme krajšati poslovnega donosa. Ta vprašanja bi bilo reševati kompromisno. Nadalje se dovoli vpoštevanje padca tečaja tujih delnic ter želje družbe, naj se jim dovoli izvrševati odpise tako, kakor imajo urejeno svoje knjigovodstvo. Končno je ugotovil, da so družbe zaradi interesov delničarjev ter previdnosti in poslovne spretnosti same primorane, da uberejo pri sestavljanju bilanc gotovo srednjo pot, ki je v pretežni meri v skladu z interesi države. — V debato je tu posegel tudi zbornični svetnik Krejčič, ki je navajal nekatere prav kričeče primere.

Socialno zavarovanje obrtnikov

O tem je poročal zbornični svetnik Rebek. Omenil je, da je bila že pred vojno namera, uvesti obvezno starostno zavarovanje obrtnikov. Z novim obrtnim redom je dana možnost, da se do 9. novembra 1933 uvede obvezno obrtniško zavarovanje za bolezen, onemoglost, starost in smrt. Čim kdo prejme obrtni list, je že avtomatično zavarovan. Obrtniško zavarovanje naj se izvede ločeno od delavskega, kajti imamo slabe skušnje s centralizacijo delavskega zavarovanja. V naši banovini zahtevamo samostojno zavarovalno organizacijo. Nočemo biti odvisni od drugih in hočemo imeti zase prispevke, ki jih plačujemo. Proti samostojnemu zavarovanju v dravski banovini ni zavarovalno-tehničnih pismolekov. Breme ne smejo biti pretežka. Vprašanje je tudi, ali naj bodo prispevki enaki ali naj se pa uvedejo različni razredi. Tudi o problemu kritja bo treba razpravljati. Končno predlaga, naj se izvede o tem predmetu še pismena anketa. Za trgovski odtsek je poročal podpredsednik gospod Elsbacher, da je načelno za socialno zavarovanje, izvedel pa bo tudi pismeno anketo o načinu izvedbe.

TRGOVCI IN NOVI TROŠARINSKI PREDPISI.

O tej temi je poročal zbornični svetnik g. Čeh. Omenil je, kako so novi trošarinski predpisi zelo prizadeli trgovstvo, tako da je že danes potrebna sprememba teh predpisov. Razvrstitev ni pravična, posebno na deželi ne. Zato predlaga, da se trgovski točilni obremenje manj kot gostilne, kajti danes plačuje na kmetih trgovski točilec minimalno 6000 Din pavšala, najboljša gostilna pa 3000 Din.

Ker je točilstvo važni del trgovine, so takse prohibitive. Nadalje naj se razveljavi prvi odstavek pripombe 4 čl. 62 zakona o taksah ter taksa po pripombi 2 točka 4 čl. 72 zakona o državni trošarini. Nadalje naj se zniža obdoba za prodajo gijač v zaprtih steklenicah najmanj na desetino sedanje izmere.

Zapostavljanje naše premogovne industrije

Zanimiv referat o nazadovanju slovenske proizvodnje premoga v primeri z ostalo državo je podal g. Skubec. Zaradi tega zastopa ne trpe samo podjetje, ampak tudi delavstvo, socialne institucije, obrt, trgovina, denarni zavodi in finance. Odstotni delež naše banovine na celotni premogovni produkciji Jugoslavije se je zmanjšal od 40,6% v l. 1929 na 31,1% v l. 1931. Konkurenčna sposobnost naših premogovnikov se je zmanjšala zaradi povečanja železniških tovornin v l. 1929, visokih javnih dajatev, popolnega prenehanja izvoza (v dobrih letih smo izvozili do 130.000 ton letno), v Vojvodini in Belgradu pa se konsumira madžarski in šlezki premog. Glavni vzrok večjega nazadovanja slovenske premogovne proizvodnje je pa favoriziranje državnih rudnikov. Pri vseh državnih dobavah, ki znašajo nad 40% celokupne domače porabe. Ta praksa se izvaja posebno pri železnici. V proračunskem l. 1928/29 je Slovenija dobavila državnim železnicam 43,5% vse potrebe, državni rudniki pa 28%. Leta 1931/32 pa je slovenski delež padel na 30,2%, delež državnih rudnikov pa se je povečal na 37,5%. Zato se je tudi odstotek produkcije državnih rudnikov v skupni proizvodnji povečal, kar pomeni, da so naši premogovniki pri krašani v primeri z letom 1929 za 440.000 ton ali v denarju za 90 milijonov Din. Izpadek v železniških dobavah pa znaša 50 milijonov Din, kar je Slovenija v dotoku javnih sredstev občutno prikrašana. Tako so pa naši rudniki prisiljeni, stalno odpuščati delavstvo (lani je Trboveljska reducirala 2000 delavcev; leta 1932 je imela TPD zaposlenih 11.000 delavcev, leta 1932 pa je še 4600). Naši delavci nimajo primernega zaslužka v vzvodnih rudnikih. Velike so finančne težave podjetij, saj so državne železnice našim rudnikom dolžne že za mesec oktober lani za dobave. Ti dolгови države se bližajo znesku 90 milijonov Din, in če bi ta denar dobili, bi v znatni meri ublažili sedanjo krizo na denarnem trgu. Končno je bilo soglasno sklenjeno, da posebno z ozirom na dejstva neopravičene privilegiranja državnih rudnikov in zastavljanja premogovnih podjetij naše banovine pri javnih, predvsem železniških dobavah, apelira Zbornica za TOI v interesu vsega gospodarstva banovine na njene predstavnike, da aktivno podpro zahtevo premogovne industrije za pravično in enakopravno upoštevanje.

Samostojni predlogi

Prvi samostojni predlog je stalni Ceterum cen-seo slovenskega gospodarstva: decentralizacija delavskega zavarovanja. Ta predlog je utemeljeval zbornični podpredsednik gosp. Franchetti. Zavarovanje naj se decentralizira po načelih polne, stvarne in teritorialne avtonomije po banovinah. Vsa uprava bi z decentralizacijo postala enostavnejša. V naši banovini bi zavarovanje dobro uspevalo, posebno ker bi bili pritegnjeni k sodelovanju vsi lokalni faktorji, ki bi imeli najširšo samopravo. Posebno je sedaj za to ugodna prilika, ko vodi resor ministra socialne politike in narodnega zdravlja rojak gosp. Pucelj.

G. Fran Kavčič se je v svojih treh predlogih zavezal za izprijembo trošarinskih predpisov. Glede točenja vina pod vejo je predlagal, naj se zbornica zavzame pri banki upravi za to, da se dovoli v bodoče tako točenje le s strošim vinogradnikom, nadalje da se odrede pravica točenja vsem lastnikom vinogradov, katerih glavni poklic ni vinogradništvo in končno naj se toči pod vejo samo v

Interpelacija dr. Nikiča in tov. v skupščini

Na banovinski konferenci JRSD v Nisu dne 8. maja so bile podane zanimive politične izjave tako s strani predsednika vlade dr. Marinkoviča kakor od njegovega ministrskega tovariša Juraja Demotroviča. Vi, gospod predsednik, ste v svojem govoru v Nisu avtentično izjavili sledeče: »V naši državi obstoja osnovni problem, ki je bolj važen od vseh drugih, ker so vsi drugi odvisni od njega. To je vprašanje, če hočemo edinstveni narodni in državni unitarizem, ali če hočemo federacijo ali separatizem. Dokler se ta problem ne reši, dokler so v naši državi elementi, s katerimi je treba v javnem življenju računati in kateri v načelu niso za narodno in državno edinstvo, se, bratje, mi ne moremo razločevati po drugih temeljnih načelih. To prvo osnovno vprašanje se mora vzeti z dnevnega reda. Narod je treba enkrat pozvati, da pošteno o tem vprašanju glasuje in ne o 99 drugih vprašanjih, ki so stranskega pomena.« Interpelacije nadaljujejo: »Mi se Vam zahvaljujemo, da ste se v svojem govoru izjavili proti političnim grupacijam na zgodovinski, verski ali plemenski podlagi, čeprav za to niste navedli nobenih posebno prepričljivih niti logičnih razlogov, in da ste vendarle napravili aluzijo na vojno od leta 1912 do 1918, aluzijo na del srbskih politikov in srbskih banovinskih strank, aluzijo na velike vojne žrtve, doprinešene v treh srbskih vojnah, in te Vaše izjave so senzacionalne in velikega političnega pomena. Čeprav imamo od 8. septembra lani ustavni zakon, s katerim je Nj. Vel. kralj dal naši državi državno ureditev, ste Vi, gospod predsednik kraljevske vlade, uradno izjavili, da državna ureditev še ni dovršena in da obstoja v naši državi še vedno odprto vprašanje njene notranje ureditve, da se mora to vprašanje vzeti z dnevnega reda z ljudskim glasovanjem. Tako ste izjavili, da mora narod s poštenim glasovanjem odločiti, ali je za unitarizem ali federacijo. S tem ste Vi prvi od vseh uradno otvorili ustavno vprašanje naše države in med drugim tudi postavili v prvo vrsto vprašanje visoke politike, kakor ustavno vprašanje imenuje minister Vašega kabineta Juraj Demotrovič. Mi popolnoma izražamo svojo soglasnost s tem, da bi bilo še časa, da narod na pošten način glasuje, in mi z neprikritim veseljem podpiramo Vaše razumevanje, da mora narod sam odločiti, ali hoče federativno ali kako drugo državno obliko. Med tem, ko smo mi čitali ta Vaš govor in razpravljali o nekaterih mislih, ki jih vsebuje, smo morali na drugi strani čitati tudi govor Vašega namestnika g. Juraja Demotroviča, ki je avtentično izjavil v Nisu tako-le: Bratje in prijatelji, ne živi se od državne ureditve. Mi smo več kot 10 let razpravljali o tem, ali naj imamo unitarizem ali federacijo. Bratje, vse to so postranska vprašanja in veliko

domači občini. Končno naj ministrstvo za finance podvzame vse korake, da se prepreči nedovoljeno točenje vina na drobno od strani vinogradnikov.

G. Jakob Zadavec je proti ukinitvi mlinske tarife, nasprotno naj se razširi še, da bo nižja za 10 Din pri 100 kg kot ona, ki velja za prevoz moke. Nadalje naj se zbornica obrne na finančno ministrstvo s prošnjo, naj se pri izterjevanju davčnih zastankov upošteva težki položaj, ki je bil ustvarjen s kmetskim moratorijem in da postopajo obzirno davčne oblasti. Končno se je zavezal za razširjenje prostora tretjega razreda pri mednarodnem brzo-vlaku Pragersko-Budimpešta.

G. Josko Kobi ugotavlja, da vlada pri merodajnih krogih še vedno napačno nmenja glede slovenske lesne industrije. Pri vseh pogajanjih smo prizadeti, ker nam ne morejo dovoliti dovolj velike udeležbe. Porazdelitev kontingentov na slovensko, hrvatsko in bosansko produkcijo kapacitet posamez-hrvatsko in bosansko produkcijo mora upoštevati našo lesno industrijo. Predlaga uradno ugotovitev kapacitet posameznih pokrajin. Nato je bilo ugovorjeno, da ima gozdno ministrstvo interes na favoriziranju bos. lesne industrije, saj so podjetja večinoma tam državana. Debate sta se udeležila sv. Rekar in gl. tajnik Mohorič. Zbornica naj nadalje pokrene akcije, da se poostrejeni predpisi o dokazilih o plačanih davkih ukinejo, ako je davčni obvezanec sicer zadostil vsem zakonitim predpisom v zakonitem roku, ki velja pri nas za plačevanje davkov, da se obvaruje tako naše gospodarstvo še večje škode, kakor je že itak trpiti. Zaradi predpisov, da se mora izvršiti kritje potrdila že v 45 dneh, je dostikrat interesentom izšel tega onemogočena, dogaja se celo, da je treba potrdilo kriti, ko sploh še ni bilo izrabljeno. Vsa plačila v dinarjih pa bančni zavodi ne priznavajo za kritje izdanih potrdil, čeprav izvozniki takih plačil ne morejo preprečiti. Glede določbe konkurznega zakona, da se imenujejo za upravitelje konkurznih mas trgovski in drugi strokovnjaki, naj Zbornica zastavi svoj vpliv pri trgovinskem ministru, da se ta zakonska določba čimprej v praksi izvede. Izpremeniti je treba tudi cenik za zavarovanje valute.

O elektrifikaciji predlaga zb. svet. Jos. Rebek, da naj ji posveti Zbornica največjo pažnjo ter naj izposluje na merodajnih mestih za Zavod za pospeševanje elektrifikacije zastopstvo v odboru, pri katerem se razpravlja o elektrifikaciji banovine. Nadalje zahteva prepoved izvajanja del za javnost po državnih kaznilnicah in zasebnih zavodih. Taka dela naj se popolnoma ukinejo.

Zb. svet. Ivan Bahovec predlaga zopetno uvedbo nedeljskega izletniškega vlaka na progi Ljubljana-Melika, da se tako pospeši tujski promet na Dolenjskem, ki je itak gospodarsko na slabšem kot drugi predeli Slovenije. Dosedanji neuspeh teh vlakov je pripisovati dejstvu, da javnost ni bila pravočasno obveščena, zato naj se ti vlaki naznanijo naj 10 dni preden v časopisju.

MORATORIJ ZA KMETIJSKE DOLGOVE.

Kmetijski moratorij se ne sme podaljšati! je bil predlog zbr. svet. Stigarija. Dosedanje odredbe so bile enostranske in zasile in so prinesle veliko škodo našemu denarstvu. Zato naj se moratorij za kmetijske dolge po poteku šestih mesecev brez-pojno ukine, nadalje naj da kmetijsko ministrstvo priliko gospodarskim zbornicam pred uveljavljenjem zakona o razdolžitvi kmeta, da se o njem izjavi.

Za obrtni odtsek je predlagal zb. svet. Ivan Vrečar, naj Zbornica ukrene potrebne korake, da banska uprava izda vsem podrejenim obrtnim oblaštvom nalog, da naj pri zasledovanju šušnarstva postopajo čim strožje in posebno nalagajo kazni, zvezeane z odvzemom orodja.

Glede pavšalne takse za mlino je predlagal izprijembo zb. svet. Čeh iz Murske Sobotice, ker so nekatere obrate preobčutno obremenile. Znan je slučaj, da je ob vrednosti mlina 10.000 Din znašala taksa 12.000 Din. Zato naj se taksa prilagodi dejanski plačilni zmoglosti. V odgovoru je dejal zb. gl. tajnik, da je tu krivo nepravilno postopanje predrejenih organov. Povedal je tudi, da je bilo proti odmeri pavšalne takse iz vse države okoli 150 pri-tožb, od tega iz Slovenije 120, največ iz Slovenske Krajine. Deloma pa je kriva tudi mlinska stroka sama.

Ker je bil dnevni red občnega zbora izčrpan, je predsednik g. Ivan Jelačin zaključil plenarno sejo.

manj važna od vprašanja, kako naj narod živi. Če bi mi zopet enkrat začeli razmotrivati o tem, kako naj naša država izgleda, potem bi izgubljali čas in drugi narodi bi mimo nas napredovali. Smatram, da je vsakdo, ki prinaša ta vprašanja visoke politike v javnost, sovražnik našega naroda.

Ko smo to izjavo g. ministra Demotroviča prečitali in potem proučili oba govora, Vašega in njegovega, nas je presenetilo diametralno nasprotno razumevanje najosnovnejših problemov naše države in njihove važnosti:

1. Predsednik kraljevske vlade zatrjuje, da je najvažnejše vprašanje naše države, ali hoče narod unitarizem ali federacijo, dočim kmetijski minister govori, da je to vprašanje brezpomembno.

2. Predsednik kraljevske vlade trdi, da mora narod s poštenim glasovanjem urediti vprašanje državne ureditve, medtem ko kmetijski minister na to odgovarja, da bi takšno reševanje tega vprašanja pomenilo samo zgubljanje dragocenega časa.

3. Predsednik kraljevske vlade nadalje uradno postavlja na dnevni red vprašanje državne ureditve in pravi, da se mora ravno to vprašanje pred vsakim drugim spraviti z dnevnega reda, medtem ko kmetijski minister proglašava vsakogar, ki govori o notranji ureditvi države — pa če je to sam minist-rski predsednik — za sovražnika našega naroda.

Kako so na ta način, gospod predsednik vlade, člani kraljevske vlade mogli na javnem zborovanju in ne v narodni skupščini sprožiti ta vprašanja o državni ureditvi? Narodna skupščina bi se mogla na podlagi teh vprašanj orientirati. Mi Vas zato prosimo, da nam v narodni skupščini na to inter-pelacijo izvolite odgovoriti:

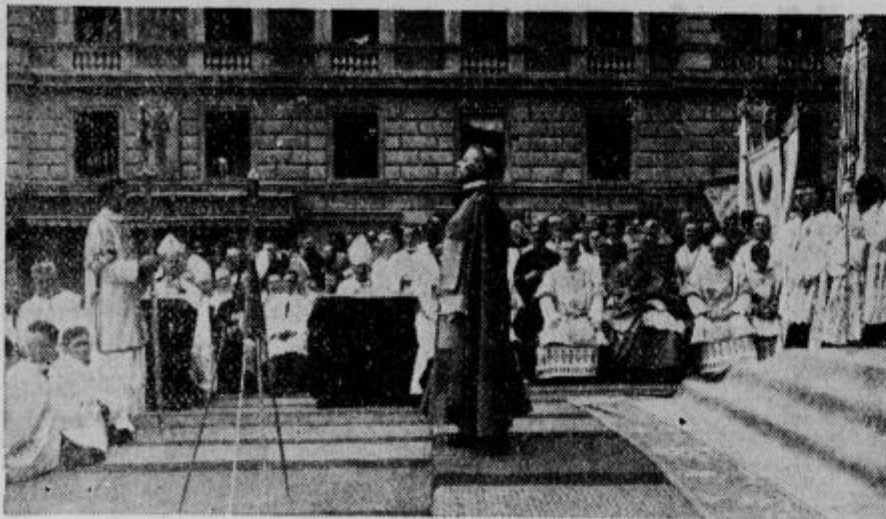
1. Ali Vi tudi po govoru člana Vašega kabineta g. Juraja Demotroviča vztrajate pri tem, da je naj-osnovnejši in najvažnejši problem naše države, ka-tero Vi upravljate, vprašanje njene notranje ure-ditve?

2. Ali še vedno vztrajate pri tem, da mora to vprašanje notranje državne ureditve spraviti narod sam z glasovanjem z dnevnega reda, da na ta način pove, ali je za federacijo, ali za kako drugo držav-no ureditev?

Ako, gospod predsednik, ostanete pri vseh svojih prvotnih in pravilnih razumevanjih, ali mislite, da smete še nadalje ostati na čelu kabineta, v ka-terem se nahaja minister g. Juraj Demotrovič, od-nosno, če mislite, da lahko v Vašem kabinetu osta-ne še naprej minister g. Juraj Demotrovič, ki je Vaše razumevanje o ljudskem reševanju najvažnej-ših jugoslovanskih državnih problemov v Vaši pri-sotnosti imenoval izgubljanje dragocenega časa in Vas kot uradno osebo imenoval za sovražnika naš-ega naroda?

Katoliška Bosna in njeno ljudstvo

Izjave cerkvenih knezov za »Slovenca«

Z evharističnega kongresa v Sarajevu. Krški škof dr. Josip Srebrnič govori na slavnostnem zborovanju pred sarajevsko katedralo.

Sarajevo, 7. junija.

Po končanih velikih katoliških manifestacijah v Sarajevu je Vaš dopisnik obiskal nekatere visoke cerkvene dostojanstvenike, ki so se udeležili evharističnega kongresa, in jih prosil za izjavo za »Slovenca«. Vsi so me ljubezno sprejeli in radevolje ustregli moji prošnji.

Papežev nuncij msgr. Hermenegild Pelegrinetti me je povabil na kratek sprehod po vrtu nadškofijskega dvorca. Ko sem mu izrazil željo, da bi rad zvedel za njegove vtise o kongresu, je dejal: »Kaj hočete, da Vam rečem o kongresu? Manifestacija je uspela v vsakem oziru. Treba pa je poudariti, da je bil kongres zelo dobro organiziran in če je organizacija dobra, je dober tudi uspeh.«

»Ali ste bili, prevzvišeni, tudi prej kdaj v Sarajevu?«

»Da. Sedaj prav za prav že četrti vidim Sarajevo. Dvakrat sem se mudil delj časa, dvakrat sem pa samo skoz potoval.«

»Kako se Vam dopade Sarajevo?«

»Izredno! Sarajevo je lepo, slikovito in romantično. Človek vedno kaj novega vidi.«

Pogovarjal sem se še nekaj časa s prijaznim zastopnikom sv. očeta v Jugoslaviji, nato pa obiskal sivolasega

nadškofa dr. Antona Bonaventuro Jegliča,

ki so ga Sarajevčani tako srčno sprejeli. Gospod nadškof me je po svoji stari navadi sprejel zelo ljubezno in pripovedoval:

»Sarajevo je nenavadno napredovalo, odkar sem bil zadnjič tu. Zadnjič sem obiskal Sarajevo pred 34. leti in je sedaj čisto izpremenjeno. Zelo me veseli, da je Sarajevo tako napredovalo. Jaz srčno ljubim katoliške Hrvate v Bosni. So mehkega srca, dobri, ljubijo svojo vero in, kakor sem se sedaj prepričal, se tudi ne strajajo javno manifestirati za svoje versko prepričanje. Posebno sem srečen, da sem še enkrat v svojem življenju videl lepo Sarajevo in divno Bosno, ki je v vsem podobna moji dragi Sloveniji. Ko sem prvič prišel v Sarajevo, prav za prav ni bilo katoliških cerkev, bila je samo mala kapela, poglejte pa danes: krasne cerkve, veličastni zavoči in samostani. Vse to so zgradili katoliški Hrvati, da z njimi dišijo sebe in časte svojega Boga. Četitam bratom Hrvatim! Naj Bog blagoslovi vsa njihova prizadevanja, vse njihove velike želje in stremiljenja.«

»Kdaj boste odpotovali, prevzvišeni?«

»Jutri se peljem v Travnik. Tudi tam si hočem ogledati lepe ustanove, ki me spominjajo na mlada leta, ker je moje sedanje bivanje v Bosni name-

njeno prav temu, da se pred smrtjo poslovam od te lepe zemlje in od tega dobrega ljudstva.«

Poslovil sem se od sivolasega ljubljence vseh Slovencev pa tudi bosanskih Hrvatov ter potkal na sosednja vrata, kjer je stanoval sedanji ljublj.

knezoškof dr. Gregorij Rožman.

Sprejel me je s svojim vedno dobrovoljnim smehljajem, ki karakterizira tega slovenskega nadpastrirja. Ko je zvedel za mojo željo, mi je odgovoril:

»Na tem potovanju v Bosno sem videl dve stvari, ki sta se mi vtisnili globoko v srce in dušo. Spoznal sem, kako zelo so pobožni katoliški Hrvati iz Bosne. Ganiše so me njihove molitve v cerkvah. Bosansko katoliško hrvatsko ljudstvo je pobožno. Ono moli. Prepričal sem se, da bi tudi drugi narodi morali priti v Bosno, da bi se učili moliti. Druga stvar je, dragi prijatelji, to, da obstoji med ljudstvom in nadškofom dr. Srebrničem neka srčna duhovna vez. On je v resnici pravi pastir. Ljudstvo ga časti in ljubi, ker je ves z ljudstvom, ljudstvo pa ž njim. To se kaže pri vsakem koraku. Bodi prepričani, da je to najidealnejša vez, katero more imeti pastir s svojimi verniki.«

Poleg tega sem na vsem potu iz Broda do Sarajeva pri srčnih pozdravih, s katerimi je ljudstvo sprejemalo prevz. apostolskega nuncija, opazil neko veliko dostojanstvo, ponos in duhovni aristokratizem hrvatskega naroda. Tudi drugoverci v Bosni so v vsakem oziru izkazali spoštovanje katoliškim dostojanstvenikom. Zaradi tega mora vsak odnesti iz Bosne najlepši in najradostnejši vtis...«

Krški škof dr. Josip Srebrnič

mi je izjavil: »Sijajen je uspeh kongresa. Divna je njegova organizacija. Posamezni odseki so se trudili, da slovesnosti čim bolj pripravijo. Divno je Sarajevo, krasna je njegova okolica...«

Dubrovniki škof dr. Josip Carevič

je izjavil: »Veličastno je uspel evharistični kongres v Sarajevu i po udeležbi vernikov i po njihovem spoštovanju in ljubezni do cerkvene avtoritete, do svelega očeta papeža. Za to tako lepo in uspešno manifestacijo ima nesporno glavno zaslugo vrli metropolit, z bosansko mitro ovenčani pesnik prevz. dr. Ivan Sarič. Manifestacijo presv. Evharistiji in Mariji so jamstvo ne samo za večni, marveč tudi za časi prospeh. Kot dubrovniški škof se tudi radujem, ker se je te proslave udeležilo iz moje škofije obilo vernikov, ki so prišli, da s svojimi bosanskimi brati slave Boga in sv. vero...«

Z evharističnega kongresa v Sarajevu. Zastopniki oblasti pri pontifikalni sveti maši apostolskega nuncija pred katedralo (od leve na desno): ban Popović, general Belić, podban Hadžiomerović, general Jovanović in mestni župan Mutevelić.

Historijat in namen plinskega zavetišča v Ljubljani

Spoznavanje, da je nemogoče na podlagi mednarodnih dogovorov zagotoviti prebivalstvu vojneke zaledja varnost pred letalskimi napadi je napotilo Rdeči križ v raznih državah premoštriti sredstva, ki bi bila razpoložljiva, da bi očuvali civilno prebivalstvo zlasti pred posledicami plinskih atak. V tej zvezi je delovala tudi ljubljanska sekcija Rdečega križa pod vodstvom mestnega fizika dr. Rusa. Neodvisno od te in drug od drugega sta se pa posvetila polkovnik dr. Justin in prof. arh. Vurnik vprašanju obrambe proti strupenim plinom; prvi s svojimi požrtvovalnimi poljudnimi predavanji, s katerimi je poučeval prebivalstvo o nevarnosti pri plinskih atakih in podajal glavne smernice obrambe, drugi s študijem gradbene konstrukcije in notranje opreme zavetišča. Ko so predložili dovolj dozorela je bilo želeto, da se tako zavetišče z namenom poizkusne naprave zgradi in se v njem sistematično preišče vsa potrebna kemično-tehnična vprašanja: kalkulacija ekshaustorja, potreben notranji prekotlak, možnost pogona s človeško silo, signalne naprave za zvezo z zunanjim svetom, zanesljivost in občutljivost znanih indikatorjev za razne strupene pline, učinkovitost deponiranega kisika in mnogo drugih vprašanj čaka rešitve, predno bi se moglo tako zavetišče izročiti javnosti v prepričanju, da bi res odgovarjalo tudi v slučaju panike.

Zgradba poizkusne naprave na zahteva denarnih žrtv in kakor vedno leži baš v tem početkom največja težkoča. Pri sekciji Rdečega križa se je ustvarila ideja zaprositi upravo velesejma za dovoljenje zgraditve naprave na izloženem prostoru in to kot poizkusno plinsko zavetišče. Na ta način bi bilo pridobljeno stalno razpoložljivo zem-

ljišče, obiskovalci velesejma pa bi imeli priliko seznaniti se s stanjem dosedanjega prizadevanja v obrambi proti strupenim plinom. Malenkosten prispevek vsakogar naj bi olajšal Rdečemu križu materialno skrb.

Neumornemu trudu gospoda polkovnika dr. Justina se imamo zahvaliti, da je ta načrt v prvi aproksimaciji danes izveden. Materijalni prispevki, katere so žrtvovali gospod ban dr. Marušič, gospod župan dr. Puc, ravnatelj velesejma gospod konzul dr. Dular, omogočili so dobavo pravilnega ekshaustorja, firma Miroslav Zupan je izvršila na svoj riziko komplicirano zgradbo, Produktivna zadruga ljubljanskih mizarjev, tvrdka Martinčič, Vojnovič ter Rusi, so dobavili notranjo opremo in Mestna elektrarna je brezplačno izvršila električno instalacijo in zagotovila dobavo električne struje. Tako je v nepričakovano kratkem času izšlo iz tal sedanje poizkusno plinsko zavetišče. Kakor vsak prvi poizkus je v mnogih ozirih nepopolen; estetska in kemično tehnična stran vsega problema se imata sedaj, ko je gradbena konstrukcija gotova šele razviti in vsakdo, ki je morda posestil zavetišče, vidi, da je videl pogoj za začetek dela, ne pa njegov zaključek.

I. Vurnik.

M. Samec.

Fotoamaterji!

Povečave

lotooddelek Jugoslov. knjigarne Ljubljana

Zahtevajte cenik!

Strašna nadloga nad Banatom

Tri tisoč ljudi v borbi s kobilicami

Idjoš, začetkom junija.

Vaš dopisnik je te dni obiskal zgornji Banat, da si ogleda strašno razdejanje uprav svetopisemske nadloge — kobilice. Poročila, ki prihajajo iz teh krajev, ne morejo niti zdaleč prikazati tega, kar se tam dogaja. Velikanski kompleksi najrodovitnejšega Banata od Idjoša, Mokrina, Sajana, Padeja, Čoke, Bikača pa do Bača in sv. Nikole, kar obsega nad 40.000 juter zemlje, je pokrito čez in čez

milijoni kobilic

Prebivalstvo, s katerimi se je Vaš dopisnik razgovarjal, je obupano. Ni zadosti gospodarska kriza, ki jih stiska na vseh krajih in jim otežuje življenje, sedaj je prišla nad nje nova šiba božja.

»Kako se je tako množica kobilic tako nenadoma pojavila pri Vas?«

»Niti sami dobro ne vemo. Sredi maja so se pojavile. Nekateri, ki so bili v tistem času na polju ali pred svojimi hišami, so videli v zraku silen, črn oblak, ki je prihajal čez dalje bliže in bliže. Oddaleč je izgledal prav kakor oblak. Ko je bil že čisto blizu, so se začeli niti in spuščati proti ravnici. Sele tedaj so videli, da gre za to najstrašnejšo poljsko nadlogo. Drugi trdijo, da ni moglo, da bi vse kobilice prišle naenkrat v deželjo. Oni mislijo, da so prišle nekatere že lani in so odložile v zemljo ličinke, iz katerih se je izleglo toliko kobilic. Če se Sreinci pritožujejo nad povodnjajo, se moramo mi potožiti vsemu svetu nad to strašno nadlogo.«

»Koliko škodo so že sedaj povzročile kobilice?«

»Milijonsko! Mislite si naša banatska polja. In zdaj poleti, ko vse bujno raste in dozoreva v veselje gospodarju in vsakemu, ki to vidi. Sedaj od vsega tega ne bo ostalo niti bilke! Kamorkoli so posedli skalavci (kobilice), tam so pokončali dobesedno vse. Sicer boste lahko sami videli. Od koruze in pšenice, rži in ječmena, od trave in detelje toliko kakor nič. Dosedaj je popolnoma uničenih več okrog 2500 juter zemlje, dočim so napadle kobilice zdaj že nad 40.000 juter ali kakor tu pravijo »lancev« zemlje. Mi vsi, katerih polja so napadle te požrešne živalice, bomo morali v jeseni namesto spravljati domov, beračiti od hiše do hiše. Drugače nam ne bo preostalo. — Med ljudstvom je zaradi te nove šibe nastala silna panika.«

Kako se bore proti kobilicam

Banska uprava donavske banovine se je že ob prvih vesteh o tej novi nesreči hitro zavedla resnega položaja. Organizirala je takoj strokovno komisijo, ki vodi borbo proti kobilicam, obenem pa ji stalno poroča o nastali škodi in obsegu napadenih polj. Ta komisija je »spravila na noge 3000 ljudi iz ogroženih pokrajin, ki so že od 20. maja

do danes neprenehoma v ljutom boju proti neenakemu sovražniku.

Boj proti kobilicam se vrši na dva načina. Prvi se vrši z nekakim praškom, ki ga kmetje raztopijo in potem z njim polivajo po polju. To sredstvo se imenuje »Uranija grina« in je hud strup, sestojec iz arsenika, apnenca in petroleja. To sredstvo se je izkazalo že v začetku za precej neuporabno, ker je nevarno za živino in tudi za človeka samega. Živina, ki bi se pasla na travniku, ki je poln s to zmesjo, se lahko zastrupi.

Drugi način borbe je mnogo enostavnejši, a se je pokazal bolj učinkovit kakor prvi. Po pet do šest kmetov napravi nekatere koncentrične kroge. Še poprej pa na neko mesto navozijo do 80 voz slame. Proti temu velikanskemu kupu slame podijo s palicami in kričanjem kobilice z drugih polj. Ko jih našeno v dovoljni meri, slamo zažgo. V velikanskem kresu pogine večkrat na stotine kobilic. Dosedaj se uporabi dnevno 200—300 voz slame, katero banatski kmetje tudi iz daljnjih krajev radi odstopajo popolnoma brezplačno. Najlepši zgled je dal doslej bivši narodni poslanec in veleposestnik Joca Budišin, ki je podaril sam 600 voz slame.

Na mestu opustošenja

Vaš dopisnik se je nato napotil sam na ogrožena polja. Tu se mi je nudil strašen prizor, ki ne izjane človeku zlepa iz spomina. Velikanska poljana, kolikor je moglo človeškim očem sploh videti, je bila dobesedno črna kobilica. Vsa ta črna, na prvi pogled »stlačena masa je dajala od sebe škripajoče glasove, ki morajo navdajati človeka z grozo. Od nekod je prihajal strašen smrad po gnojnih slami in po cveteh se kobilicah. Nekje daleč se je hipoma pojavil ogromen plamen. Zgali so slamo, ki je gorela z visokim plamenom in v svojih zubljih in vročini, ki se je proizvajala, uničevala to strahotno poljsko nadlogo.

Ko sem napravil nekaj kilometrov v spremstvu nekaterih kmetov, sem zagledal pred seboj čisto golo polje. Nikjer ni bilo nikakega sledu rasti. Kobilice so opravile tu svoje uničevalno delo. Niti enega stebelca ali biljke niso pustile. Ko so napadle svoje požrešnost, so se odpravile v stih skokih naprej in napadle novo polje. Zdi se, kakor da je prišla čez to lepo banatsko polje, ki ravno v tem času očara oko vsled veličine svojih polj in travnikov, silna turška vojska, za katero včasih ni ostalo drugega, kakor pusta pogorišča in gola polja.

Koliko časa bo trajala še ta vojna med človekom in ubogo stvarjo? Komisija upa, da bo v teh krajih kmalu minila nevarnost, vendar popolnoma ne bo moglo uničiti te nadloge. Banatanci se boje, da ne bi kobilice zapustile dosedanje napadene kraje in se čez noč preselile drugam in tam zopet nadaljevale svoje uničevalno delo.

† Lucija Odlaskova

Včeraj je umrla v Ljubljani gospa Lucija Odlaskova roj. Kraljič, posestnica in vdova po železniškem revidentu. Zapuščala štiri otroke: inž. Andreja, voditeljico gospodinskih tečajev Minko, šolskega upravitelja Jožeta in Milico, vdovo blagopokojnega finančnega višjega revidenta g. Zajca.

Blaga rajnika je bila dobra in skrbna mati ter ves čas svojega življenja odločna in zavedna katoličanka in Slovenka. Rodila se je iz znane Kraljičeve družine v St. Vidu nad Ljubljano ter je že kot 11 letna deklica z lepim govorom nastopila pri ustanovni »besedi« Blaž Potočnikove čitalnice dne 30. septembra 1866, nakar je več kakor deset let sodelovala pri vsaki prireditvi ter še pozneje večkrat. Ko je umrl družveni tajnik, je bil Blaž Potočnik nekaj časa v zadregi glede njegovega naslednika, toda kmalu se je odločil ter izročil tajniške posle komaj štirinajstletni Lucinki Kraljičevi. In boljše tajnice bi si kljub njeni mladosti pač ne mogli najti. Lucinka se je takoj in pogumno spravila na delo. V sporazumu s Potočnikom in Bleiweisom, ki je bil s svojo soprogo stalen gost pri Kraljiču, je pisala najprej vsem duhovnikom — šentviškim rojakom ter najrazličnejšim drugim domoljubom, med njimi celo škofu Strossmayerju, in jih prosila podpor. Že v par mesecih je spravila v red blagajno, naročila nove časopise ter nakupila novih knjig. Čimbolj se je Blaž Potočnik staral, tembolj je ona postajala glavna čitalniška delavka, po njegovi smrti pa je bila dolgo let sploh središče vsega šentviškega narodnega, zlasti še čitalniškega življenja. Nad slovenskimi deželami je ležala tista leta težka mora nemško-liberalne vlade, ki je bila Slovincem skrajno sovražna, toda Lucinka se za vse to ni zmenila, temveč je zbirala okrog sebe šentviško mladino, ji pogosto prebirala in razlagala časopise ter prirejala leto za letom »besede«, pri katerih so peli, govorili, deklamirali, igrali dramatične komade in tombolali, dočim je bil ples izključen. Nemškutarški »Laibacher Tagblatt« je Lucinko večkrat napadel, nazivajoč jo »slovensko Amakonko«. Tudi ko se je poročila z železniškim uradnikom g. Andrejem Odlaskom, se je Lucinka še vedno aktivno udeleževala narodnega življenja v St. Vidu, dokler ni bil njen mož leta 1883 pregnan iz prijaznih Vižmarjev na Gorenje Avstrijsko, prav ob bavarsko mejo. Tudi v poznejših letih se je ga. Odlaskova kljub družinskim poslom vneto udeleževala v narodnem življenju.

S pokojno gospo Odlaskovo je odšla v boljše življenje k Bogu odlična narodna prvoboriteljica, vzorna krščanska žena in nad vse skrbna in ljubljana mati. Bog ji bodi bogat plačnik! Zalujočim preostalim naše iskreno sožalje!

Naša akademska anketa

VIII.

V vrvežu in valu vsakdanjega življenja so tudi trenutki, ko se je treba zbrati in premeriti pot nazaj in naprej. Nič čudnega, če se prav po tem prvem desetletju v naši državi oglašajo potreba po trdnosti in jasnosti znanja, potreba po skupni smiselni smeri našega narodno-kulturnega življenja. Za to in tako smer bi vsaj morala vedeti in imeti zanj smisel mladina, ki ima vso bodočnost v svojih rokah. Z česa vsega ni zmožna vprav ta mladina, če je v sebi močna in osveščena, če ima pred seboj jasne cilje, jasno težnjo, jasno pot... Morda bi odpadlo pol in še več dozdevne nemogućnosti raz hotenja, ki jih nekateri smatrajo prav v računanju na povprečno, tradicijsko osveščenost mladine za skoraj utopične stvari idealizma in entuziazma, če bi se ta mladina v vsakem času zavedla z jasnostjo svojih nalog, svojega poslanstva.

Danes se zdi upravičeno marsikomu, da preživljamo eno najkritičnejših obdobij zgodovine. Zato so naloge generacij, ki bodo premostile prepade, ki se pojavljajo v današnjem človeštvu, tem večje in tem resnejše. Samo v skepticizmu in pesimizmu pa bi morali pasti, če bi se v teh izrednih kulturnih preizkušnjah bolj določno kot kdajkoli ne zavedli, da je izvorna sociološka oblika poleg človeka poedinca in družine še prav narod, kot živi kulturni organizem, živa kulturna enotnost. Tako pada v kulturni pesimizem vsako stremiljenje, ki to enotnost naroda preze, pa naj bo to židovska, framasonska, socialistična ali še katera druga kulturna smer. Še celo germanski spenglerjanizem je značilno zašel zavedno. Zdi se, da sploh romansko-germanska zapadna kultura, ki danes preživlja krizo, ni našla pravih, osnovnih vrednot v narodu; fašizem v svoji šovinistično-egoistični smeri pa je smatral celo za nekakšen vzgled k temu. Pravo pojmovanje narodnostnih vrednot bo dala in mogla dati šele slovanska kultura, ki je na pohodu. Slovanska rasa je namreč tako izredno bogato obdarjena s pestrostjo narodnih razlik in enotnost, da je kakor poklicana, da na njih važnost pokaže, kakor bo na drugi strani — se zdi — tudi vprav slovanstvo s svojim zadržnim, kolektivnim rasnim nastrom morda dalo človeštvu etičnejši gospodarski sistem. Oboje pa, t. j. pravilnejše pojmovanje na drugi, bo šele v harmonični zrastlosti moglo prinesiti človeštvu res — upajmo — srečnejši in dostojnejši družabni red. Saj ima za vse to krščanstvo v svojem široko zasnovanem okviru toliko odmerjenega prostora, da danes, se zdi, naravnost kliče po teh novih kulturnih elementih v svoji organizmični zagnanosti od po Kristusu vsajenega pšeničnega zrna v mogočno razrastlo drevo...

Moč in zanos mladine pa je v smerni jasnosti njenega pohoda. Mladina, ki brez razsvetljenja svoje pravice — ki mora biti tudi njeno notranje razsvetljenje hkratu, tiplje in koleba v kompilatorski pasivnosti in defenzivnosti in ne bo mogla dati narodu večjega kulturnega pogona. Duh smernosti pa dela lahko čudeže. Mladina se mora danes v posameznih kulturno osamosvojenih slovenskih narodih — o nalogah mladine romanskih narodov in zlasti še germanskih (Nemcev!) se je zadosti že govorilo, Slovani pa imajo kot povedano zdaj posebno kulturno poslanstvo pred seboj — zavesti skupnih kulturnih ciljev v okviru svoje narodne zajednice in resne odgovornosti napram svoji časovni pozvanosti. Slovensko — narodna kulturna usmerjenost v sodobnem pojmovanju krščanstva je slejkoprej ne le vredna jasnosti ciljev in smeri, ki more dati naši mladini najmočnejšega tvornega kulturnega (pa naj bo to političnega, umetnostnega ali filozofskega) znanja, ampak ona hkratu še tudi zadeva neusahljiv in tudi neizbegljiv vir vsakega kulturnega stvarjanja in duhovnega napredka — zajednico (posameznika — družine — naroda), h kateri se v današnjem kritičnem kulturnem položaju človeštvo edino naravno in smiselno zateka. — Hvala Bogu, izkazuje že tudi slovenska mladina v slovenski družini veliko tega znanja. E. B.

Ljubljana

„Prodana nevesta“ pod milim nebom

Naša opera je vprizorila, jeseni lanskega leta na terasi pred hotelom Tivoli »Försterjevo« opero »Gorenjski slavček« z velikim uspehom. Letos se pripravljajo vprizoritev »Prodane neveste«, tokrat pa popolnoma v prosti naravi, na takozvanem otroškem igrišču za Tivolskim gradom. Takoj za vodnjakom bo postavilo tehnično oboje. Narodnega gledališa pod vodstvom inscenatorja Uljana niševa in mojstra Skruznega češko vasico, pred katero se bodo odigrali vsi dogodki, ki nam jih opiše dejanje brez dvoma najslavnejše slovenske opere, Smetanove »Prodane neveste«. Postavljeno bomo imeli krmo, dom Marinke, vaško cerkev, postavljeno bo malo lutkovno gledališče, vaško znamenje, sredi trga stoji lipa in pod njo klopiča, kjer bodo odpeli slavni sekstet, trg sam bo okrašen z mlaji itd. Orkester bo popolnoma ob strani, skoro neviden s strani občinstva. Sedeži so razmeščeni deloma na otroškem igrišču samem in sicer je tam 15 vrst. Radi lažje orientacije so vsi sedeži razdeljeni v sektorje in sicer so označene vrste 1. do 7. na ravni otroškega igrišča s črko A, ostali sedeži na tej ravni, vrsta 8. do 15., s črko B. Nadaljnja razporedba je po bregu, ki obkroža otroško igrišče. Mestni delavci so pod nadzorstvom ravnatelja Lapa napravili tri terase za sedeže 1., II. in III. vrste. Če gledamo proti sedežem, je prvi del terase označen s črko C, pravo ozadje igrišča, kjer sta dve terasi, s črko D, nato proti levi s črko E, zaokroženi prostor od tu dalje s črko F, s črko G pa je zaznamovan oddelek sedmih vrst sedežev v ravni, to je na poti proti

Kaj bo danes?

Unioa, velika dvorana: Simfonični koncert. Ob 20.

Nečno služba imata lekarni: mr. Sušnik, Marjina trg 5 in mr. Kurlit, Gosposvetska cesta 10.

Znižali smo cene vsem oblačilom
Oglejte si zalogo!

J. MAČEK, Ljubljana, Aleksandrova 12

● Mestna občina ljubljanska razboši o prihodnji prihoda francoskih vojakov iz solunske fronte v ponedeljek, dne 13. junija 1932 in v torek 14. junija 1932 zastave na svojih poslopih. Vabim ljubljansko prebivalstvo, da razboši ista tako zastave ter se udeleži sprejema francoskih gostov v ponedeljek zvečer ob 20.23 na glavnem kolodvoru. — Zupan in mestni načelnik: dr. Dimko Pec 1. r.

● Zeleniškim upokojevcem! Umri je gospod Karol Kuol, sprejodnik v pokopju. Pogreb bo v petek 10. junija ob pol 4 popoldne iz hiše Zalosti, Ciglarjeva ul. 17 (Moste), k sv. Križu. Železniški upokojevcem se vrnjudo vabijo, da se pogreba v polnem številu udeležijo. — Društvo železniških upokojevcv v Ljubljani.

● Mestni staroupokojenec! Umri je gospod Zupan dr. Dimko Pec 1. r. Pogreb bo v petek 10. junija ob pol 4 popoldne iz hiše Zalosti, Ciglarjeva ul. 17 (Moste), k sv. Križu. Železniški upokojevcem se vrnjudo vabijo, da se pogreba v polnem številu udeležijo. — Društvo železniških upokojevcv v Ljubljani.

● Rezervnim častnikom. Razglas mestnega vojaškega urada glede pregleda državne častniške obleke je z odobrenjem poveljnika vojnega okrožja spremenjen v toliko, da se pregled ne vrši v nedeljo, 12. t. m. ampak v sredo, dne 15. t. m. ob 18 v Mestne domu. — Podobor UROIR Ljubljana.

● Nogomet po cestah. Okrog Tabora in po Ilirski ulici imajo zdaj šolski fantiči kar po cele dneve svoj nogometni sport, tako, da se morajo žogi, ki leti po zraku in hodnikih, ljudje iz previdnosti umikati. Med počitnicami se obeta torej živahen športni promet kar po ulicah.

— Pri težkočah v želodcu, gorečici, zmanjšani slasti do jedi, zaprtju črevesa, pritisku na jetra, tesnobnih pojavih, tresenju udov, zaspanosti, povzroči čaša naravne »Franz-Josef« grenčice točno poživljenje v zaostali prebavi. Zdravniška sporočila iz tropičnih dežel hvalijo »Franz-Josef« vodo kot važno pomožno sredstvo proti grizi in obolenju želodca, ki nastopa v družbi mrzlice. »Franz-Josef« grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Kulturni Zagreb

Brezpredmetno bi bilo analizirati Mestrovičev pot od prvih zamislov še nepoznanega Dalmatince v današnje dni, ko so jo vendar že v vse pravce izsekal umetnostni kritiki evropskega in ameriškega kontinenta, tem bolj, ker to ne spada v območje kronista. Mestrovič je danes svetovno priznana veličina v delu in faze njegovih oblikovanj so do dobrega proučene.

Samo trenutne impresije ob monumentalnih umotvorih v Umjetničkem paviljonu naj izrazim: Okrog sto skulptur (v bronu, lesu, marmoru in mavcu) in risb priča, da je Mestrovič teh deset let, odkar se je umaknil hrv. javnosti, z železno voljo ustvarjal; saj te množina in veličastje razstavljenih del zmede od presenečenja, ko vstopiš. Kočica obeh Indijancev (metalec diska in strelec) pa Grgr Ninski, ki se pne v kupolo paviljona, se v železni odpornosti ne odmaknejo niti za las od svojih hoten; kakor da so iz skal pognali. Prav za prav je Mestrovič ves v svoji bitnosti tak: življenje kamena je v vsej svoji sili in volji do zadnje izrazne možnosti pred teboj. V vseh delih je jasen in končen. Sleherni prst in slednja guba sta izklesani z globoko premišljenostjo; bila so ta dela naročena, zato so zunanja, a veličastna.

Toda nedopovedno so občutene skulpture mater.

Vsa veličina duš in ljubezni ob rojstvu, dojenju, molitvi... to so stvaritve v uri njegovega posebnega razodetja. Neposredno iz srca so je točilo v kamen. Tibe so, morda jih redko kdo vidi, toda so v svoji lepi resnici in bezdanji globini materinstva med najvrednejšimi Mestrovičevimi deli. Zdi se, da je M. z grenkobo videl, kako se danes svetla materinost sob skruni in se celica življenja tapahuje, pa je dvignil roko, ki naj govori svetu o poslanstvu in nedopovedni lepoti materinstva. Mater je imel občutil jo je kot Cankar, pa jo bra-

Področniku.

Prof. Ošip Šest, ki režira to delo, je dejanje napravil silno pestro in živo, skoro podvojil vse sodelavce v zboru, baletu in statisteriji. Nastopijo vozovi, avto, pripeljejo se kolesarji itd. Nekaj posebnega bo tudi nastop cirkusa. Vseh Sestovih domislekov pa seveda ne smemo izdati. Prepričani pa smo, da bo navzoče občinstvo v vsakem pogledu izredno zadovoljno.

Muzikalno vodstvo Smetanove opere ima kapelnik Neffat. Marinko bosta peli en dan gospa Ribičeva, drugi dan gđna Majdičeva, Janka enkrat g. Banovec, drugič g. Gostič. Kecal je oba dneva g. Josip Križaj. Ravno tako igra pri obeh predstavah vloga Vaška g. Leopold Kovač. Oba roditeljska para pojo gospe Kogejeva in Spanova ter gg. Janko in Magolič. Vodja glumačev, ki nastopijo v tretjem dejanju, je g. Simončič, Esmeralda gđna Gerlovičeva, Indijane pa g. Sekula. Važno in veliko vlogo ima tudi pomnoženi balet.

Vprizoritev »Prodane neveste« bo prav gotovo zelo zanimiva, pa tudi pomembna. Praga ima skoro vsako leto predstave »Prodane neveste« pod milim nebom, ki so eden največjih gledaliških praznikov v sezoni. Prepričani smo, da bo tudi naše občinstvo z velikim zanimanjem sledilo predstavi ter jo posetilo v največjem številu. Glede nedeljske predstave posebno opozarjamo zunanje udeležence, ki pridejo na velesesem in imajo tako ugodnost polovične železniške vožnje. Predstava traja približno nekaj nad dve uri, ker med posameznimi dejanji ni nobenega presledka.

● Zatiranje sadnih škodljivcev. V Ljubljani se je pojavila izredna množina gosenic v sadnem in okrasnem drevju. Na podlagi zakona o zatiranju bolezni in škodljivcev kulturnih rastlin Ur. l. št. 23 z dne 23. januarja 1930, čl. 104, § 3, je dolžnost imetnika zemljišča štiti z vsemi prikladnimi ukrepi in načini svoje kulture zoper rastlinske bolezni in škodljivce ter te zatirati pravočasno z lastnimi močmi in sredstvi. — Če kakšen imetnik zemljišča ne bi izvršil zatiranih ukrepov § 3. točka 1—5, je po § 9 mestno načelstvo primorano izvršiti to delo ob imetnikovih stroških. — Radi tega svetujemo, da posestniki uničijo škodljivce v sadnem drevju, ker je v nasprotnem primeru načelstvo primorano napram njim uporabiti vsa zakonita sredstva in kazni.

● Bluze, najnoveše modele, po solidni ceni, ima trdka Šterk, nasl. Karničnik, Stari trg 18.

Naznanila

Ljubljana

50-letnico, odkar ima Ljubljana stalnega slovenskega župana bomo proslavili drevi ob 20 na simfoničnem koncertu v veliki unioiski dvorani. Spored obsega izključno le slovenske skladbe za veliki orkester in samospeve s spremljevanjem orkestra. Sedežev vseh vrst je dovolj na razpolago v Matični knjižnici, posamezni sedeži se dobe od 8—40 Din, stojišča pa po 7 in 5 Din. Matična knjižnica je odprta od 8—12 in od 2—6 popoldne, od pol 8 dalje pa posluje blagajna pred koncertno dvorano. Tam je na prodaj tudi podroben spored simfoničnega koncerta.

Izlet na Sveto goro pri Litiji. Odsek trgovskih sodelavcev Društva zasebnih in avtonomnih nametencev v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 12. t. m. izlet na Sveto goro pri Litiji. Zbirališče v nedeljo jutraj ob tri četrt na 7 pred glavnim kolodvorom. V slučaju slabega vremena bo izlet preložen na prihodnjo nedeljo. Tovariši in tovarišice, udeležite se izleta polnoštevilno.

Načelstvo zadruge »Dom učiteljev« vabi učitelje vseh kategorij na sestanek, ki se vrši v nedeljo, 12. t. m. ob 10 popoldne v šentjakovski šoli v Ljubljani, kjer bo predavala ga. prof. Mohorič-Premurjeva o aktualni temi »Žena v javnem življenju«.

Klub jugosl. primorskih akademikov v Ljubljani. Zaradi odstopa predsednika in še nekaterih odbornikov sklicujemo izredni občni zbor v petek, dne 10. t. m. ob 20 v prostorih Preporoda. Zaradi važnosti zbora je udeležba članstva obvezna — Obzor.

Prostovoljno gasilno in rešev. društvo Ljubljana — severni del ima svoj redni občni zbor v soboto, 11. t. m. ob sedmih zvečer v svoji gasilski orodarni na Dunajski cesti. Spored: Razna poročila, dopolnilne volitve in slučajnosti.

Društvo za ureditev podzemeljskih jam v Ponovi vasi pri Grosupljem priredi v nedeljo, 12. junija ob treh popoldne na vrtu g. J. Permeta v Ponovi vasi igro »Stari Iljaci«. Kdor se hoče dobro zabavati naj pride v Ponovo vas.

ni, brani življenje, brani družine pred smrtjo.

Mestrovič je individualist, socialne umetnosti v pravem smislu ne pozna. Vsaka osebnost je za sebe močna, odločna; statue posameznih kulturnih delavcev; v tej smeri je poudarek tudi v religioznih motivih (evangelisti Janez in Luka, Mojzes...). Zraven tega je M. kozmopolit, ki ne pozna ne programa ne ideologije, kakršne kult. kritiki ustvarjajo, ne meja domovine, temveč živi široko življenje svetovnega človeka. Pri vsem tem pa je v skulpturi in risbi pustil spomin svojim Dalmatincem, ki se v svojih kraških domovih bore za kruh, svobodo in dom, pa so zato njihovi obrazi kot iz kamena, njihova volja iz pečine, kakor pač kažejo Grgr Ninski in obo Indijanca pa tudi kip Mestroviča samega.

Se noben hrvaški umetnik te vrste ni doživel toliko zanimanja s strani občinstva kot Mestrovič: tisoč in tisoč obiskovalcev so si ogledali monumentalno razstavo.

Zagrebska drama se je tudi to pot držala svojega starega pravila neizpolnjenih obljub. V napovedi poslednjih premier te sezone ne omenja gled. list Cankarjeve drame; kljub znanim očikom Cirila Debeveca in nepojmljivim zagovorom Hirschlerjev in ostal Zagreb gluh za slov. dela. Na vse eventuelne napovedi za prihodnjo sezono bomo posej ostali ob strani s skepsa v srcu. Vere v tovrstne obete nimamo več. Vsa tragika pa je poleg nedostodnosti (saj imajo prečestokrat prost vstop na zagrebški oder dela podvprečne vrednosti zapadnih narodov) v dejstvu, da bomo mi Slovenci v svoji pošteni vrnjodnosti še naprej na debelo klicali hrvaška odskoda dela v Ljubljano (tudi manj vredne stvari) in Maribor in jih dajali celo v originalu!

Ocene in poročila o Magajnovem »Gornjem mestu« se v hrvaških listih še vedno nadaljujejo. Poleg »Istrec« in »Književnega života«, ki poročata o romanu, je prinesla »Hrv. prosvjeta« doslej najdaljšo oceno o tej knjigi. Sicer je tu nekaj konsta-

je kulturna potreba vsake redoljubne gospodinje

Maribor

□ Važna železniška konferenca. Včeraj je bila v Mariboru konferenca načelnikov železniških delavnic iz vse države, katere so se med drugimi udeležili bivši priljubljeni šef mariborske železniške delavnice inž. Stepanović iz Beograda, inž. Vidic iz Bečkereka in drugi. Načelniki so si včeraj dopoldne ogledali najprej mariborsko železniško delavnico ter razpravljali o važnih vprašanjih, ki se tičejo železniških delavnic v državi.

□ Planinsko slavlje ob obletnici Pohorskega doma bo v nedeljo povzdignil nastop godbe Kaloške mladine iz Maribora, ki priredi med 9. in 10. uro koncertni nastop na prostem. Koncertu sledi sv. opravilo, pri katerem poje moški zbor, nato slavnostni govor, odkritje spominske plošče, nastop pevskega zbora mestnih uslužbencev in zatem prosta zabava. — Med ljubitelji Pohorja vlada za prireditelje Pohorskega doma splošno zanimanje ter je pričakovati zelo številnega obiska.

□ Napredovanja in imenovanja v carinski službi. Za carinske kontrolorje pri tukašnji glavni carinarnici sta bila imenovana Josip Anton in Mladen Perić. Iz IX. v VII. skupino sta napredovala carinika Dolje Rijavec in Makso Šišul. Iz X. v IX. skupino sta napredovala Albin Draksler in Hugo Vernič. Za uradniškega pripravnika v X. skupini je imenovan dnevničar Janko Elerl. Višji carinski izpit pri ministrstvu v Beogradu so položili cariniki: Kosta Veselinović, Derviš Kahvedžić, Stevan Živković, Jagoš Lazarevič in Dujo Kovačević. Strokovni državni carinski izpit so položili carinski pripravniki Mihajlo Simić, Anton Hamer, Marjan Brozović in Zilja Ribičević.

□ Nevaren mesetar. Za dolgo ni imelo mariborsko okrožno sodišče posla s takim prevežancem, kakor je mesetar Anton J. iz Minske ulice, ki se je včeraj zagovarjal radi neštevilnih prevar, katere je vršil že nekaj let tako spretno, da so ga komaj mogli zagrabit. Anton J. je mesetar po poklicu ter v Mariboru in skoraj po celi Spodnji Štajerski znana osebnost. Preživljal se je s prilostnostimi kupčijami. Glasom obtožnice pa so temeljite te kupčije skoraj izključno na prevarah, katere je vršil kar obkroga ter si z njimi ustvaril stalen in izdaten vir dohodkov. Njegovo življenje je bilo včasih naravnost razkošno ter se je rad voziral okrog z avtomobilom. Z zakoni je prišel čisto v konflikte ter je bil radi samih prevar že 14 krat predkaznovan. Pred senatom se je sedaj zagovarjal radi 18 novih prevar, katere mu je dokazalo državno pravdnštvo. Njegove žrtve so iz vseh krogov, meščani in deželani. Nekaj časa se je bavil z vinskim mešetarstvom ter je pri tem opeharil številne osebe za večje vsote. Med njegovimi žrtvami je bil tudi senator dr. Ploj, od katerega je izvajal denar s pretevo, da mu je prodal vino v Nemčijo. Posebno spretno je zasnoval številne prevare s posojilom agrarne banke. Vozil se je po deželi z avtomobilom ter se predstavljal kmetom kot poverjenik omenjene banke. Ponujal jim je brezobrestna posojila, za katere pa je zahteval neke pristojbine, ki so se ravnale v višini po imovitosti žrtve. Pred sodniki se je zelo spretno zagovarjal ter zaviral krivdo vedno na druge. Vendar mu zagovor ni pomagal, ker je bil obsojen na dve leti in 6 mesecev robj.

□ Z roko v cirkularko. Huda nesreča je zadela v sredo v delavnici državnih železnic vrliga mizarja Alojza Suhadolnika. Z roko je prišel ne previdno v stik z vrtečo se cirkularko. V hipu mu je posnelo železo prste na levi roki. Ponesrečenca so spravili v splošno bolnišnico.

□ Pri igranju ponesrečen otrok. Iz Vrhloga so spravili v bolnišnico v Mariboru triletno Režiko Jernešek, ki se je pri igranju hudo ponesrečila. V družbi drugih otrok se je ponesrečila otrok motal okrog slameznice, ki je prišla nemadoma v pogon. Dete je zašlo z obema ročicama med zobato kolesje stroja, ki mu je zmečkalo in zdrobilo prste in kosti na obeh rokah.

□ Dva drzna vloga na Tezmem. V noči na četrtek sta se pripetila na Tezmem pri Mariboru dva drzna vloga. Vlomilec je obiskal gostilno Flis in trgovino Klavara. V obeh slučajih se je splazil v notranjost poslopja skozi okno, katerega je spretno odprl od zunanje strani. Pri Flisovih je odprl najprej gramofon ter pobral iz njega vse drobiž, nato pa se je spravil nad omarico, v kateri je upravičeno slutil boljši plen. Vendar ga je nekaj moralo preopiti, ker je pustil že napol izvršeno nasilno odpiranje omarice ter se podal nato v sosednino h trgovcu Klavaru. Tudi tu ni imel mnogo sreče ter je napravil le malo plena. Takoj jutraj so bili obveščeni orožniki o obeh vlogih ter so pričeli s temeljito preiskavo. Sumijo, da je bil vlomilec domačin, ker so mu bile razmere v obeh lokalih dobro znane.

tacij o slov. izseljenstvu, ki jih moramo kategorično ertati (na pr. da bi naša dekleta šli v mesto le zato, da se odtegnejo odneti staršev...), vendar smo veseli priznanja, ki ga je dal znani hrvaški kritik dr. Maraković, slovenskemu mlademu pisatelju: »Več sam istakno izvršno plastično impresijo pojedinih zagrebških mesta a isto tako i to, da su brojna, naročito sporednija lica iz »maloga« naroda neposredno živa i do skrajnosti uverljiva.« Zatorej ta roman znači pored svoje stvarne dokumentarne vrednosti, koja se osniva na iskrenosti i neposrednosti avtorovoj, krepak i suzan početak u razvojnoj liniji nesporna talenta, čija dalja djela možemo očekivati s pouzdanjem. Zagrepčani, koji nisu umjeli, da digne svoje Slovence, treba, da s ljubavlju prihvate ovaj roman i da iz njega koješta nauče...«

Književnik Mihovilović, ki je prevzel pri »Novosti« misijo, da hr. intelektualcem predstavi slovenske mlade umetnike (in je to že storil pri Magajni, Cerkveniku, Adamiču, namerava pa še po kratkem sintetičnem prikazu vseh — Mrzela, Oba Kranjca, Vodnika, Kresala...) je napisal o Adamiču: Prišel je »do svjetski slavnog literarnog imena, kojim se već danas ponosimo, a koje će bez sumnje afirmirano u svojoj nepromijenjenoj slovenačkoj formi u daljnjim još većim uspjesima biti na čast i Sloveniji i Jugoslaviji. Možemo doista, da se ponosimo bez ikakve rezerve tim imenom, jer je Adamić uva sve devedanaestogodišnje izbijanje i uza sav svoj renome bez rezerve i iskreno naš, djetinjski zanesen i u ekstazi ovog svog susreta s domovinom.«

Ob priliki matineje poljske in južnoslovenske v Zagrebu sta bila od Slovencev France Vodnik (»Borivec z Bogom«) in Anton Ocvirk (»Rekvijem«) zastopana. Recital je H. Nuić.

Revija »15 dana« napoveduje, da bo začela izdajati po zaključeni seriji Senojevih del že A. Kovačevića, Fr. Galovića in A. G. Matosa.

Zadnja poročila

Južna Nemčija proti severni

Stuttgart, 9. jun. tg. Ministri in predsedniki državnih zborov Bavarske, Badena in Württemberga so se danes sestali na zaupni konferenci v Karlsruhe. Poslali so brzojavko Hindenburgu, s katero so ga prosili za sprejem. To dokazuje, kako v južni Nemčiji vedno bolj raste vznemirjenje radi tega, ker hoče državni kancler von Papen imenovati za Prusijo državnega komisarja. Južno nemške dežele so se strinile in so stopile v direktno zvezo s Hindenburgom, kar kaže odločno ost proti Papenu. Staro nasprotstvo med južno in severno Nemčijo so pojavila zopet.

Avstrija dobi posojilo

Pariz, 9. jun. tg. Nocoj se bo sestal francoski kabinet pod predsedstvom Herriota, da končno sklepa o tem, v kateri meri naj se udeleži Francija finančne pomoči za Avstrijo. Predložena sta bila dva predloga. Z enim predlogom se namerava dati Avstriji takojšnji predjem 60 milijonov šilingov, drugi predlog pa namerava zagovarjati posojilo 160 milijonov šilingov.

Romunske volitve 15. julija

Bukarešta, 9. jun. tg. Vlada Vajde Vojvode se je danes izpolnila. Ministrski predsednik ji je sam pridržal notranje in zunanje ministrstvo. Jutri bo prva seja ministrskega sveta, na kateri bodo sklepali o razpustu parlamenta. Nove volitve bodo najpozneje dne 15. julija.

Nemiri v Spaniji

Valencia, 9. jun. AA. Stavkajoči delavci so napravili na električnih napravah veliko škodo. Na več mestih so položili dinamit in razstrelili droge električne napeljave. Več tvojne je moralo prekiniti delo zaradi pomanjkanja električnega toka. Delavstvo teh tvojne je zato prosilo guvernerja, naj ga zaščiti pred sabotažo. Guverner je razvrstil vojaške oddelke in civilno siražo po mestu, da prepreči ponovitve izgrediv. Več mestnih predelov je brez razsvetljave.

Nj. V. kraljica se vrnila iz N. banje

Belgrad, 9. jun. AA. Danes ob 15.20 se je Nj. Vel. kraljica vrnila iz Niške banje, kjer je prebila dva dni in proslavila z Nj. Vel. kraljem desetletnico svoje poroke. Nj. Vel. kraljica se je iz Beograda v Niško banjo in nazaj peljala z avtom, ki ga je ves čas sama šofirala.

Poljsko-romunska zveza

Belgrad, 9. junija. 1. Iz romunskega poslanstva poročajo, da bo romunski kralj Karel v kratkem uradno obiskal poljsko prestolico. Pri tej priliki mu bodo izročili insignije poveljnika enega poljskih pešpolkov. Imenovanje romunskega kralja za poveljnika poljskega pešpolka je na zunaj samo prijateljski odziv za čast, ki je bila lani izkazana maršalu Piłsudskemu, ko je postal poveljnik romunskega polka, toda vsakdo razume, da ima obisk romunskega vladarja v Varšavi mnogo širši in važnejši pomen. Med Romunsko in Poljsko obstoja prijateljska pogodba, katero bo treba obnoviti. Tozadavna pogajanja se vršijo že dalj časa. Kraljev obisk v Varšavi bo brez dvoma mnogo doprinesel do tega, da ostanje odnosa med obema državama isti kot poprej. Nadalje je potrebno, da se med obema državama razčisti vprašanje obojestranskih odnosaev glede Sovjetske Rusije. Zaenkrat ne obstoja noben dvom, da se bo tudi to vprašanje sprožilo, kajti kralja Karla bo spremljal v poljsko prestolico cel tabor državnikov, med katerimi bo, tako se tukaj govori, tudi znani diplomat in poslanik v Londonu Titulescu. Pri tej priliki se izraža samo želja, da bi tudi ti stiki med obema državama, ki zavzemata zelo važno zemljepisno in kulturno, zgodovinsko lego v Evropi, doprineslo k utrditvi miru na vzhodu Evrope, ki je tako potreben, kajti samo v miru bi mogli prebresti vse težave, ki ju z vseh strani oblegajo.

Praga, 9. jun. AA. V Holoču je bila komunistična manifestacija. Šest orožnikov in dva izgreznika sta bila ranjena.

Deja teh, ki so močna stebrišča v hrvaškem lepoumju (posebej Matoseva, ki so uvod v hrv. moderno), so že davno posla. Prav je torej, da se Hrvatje iz poplave tujih prevodov obračajo tudi proti domu.

V »Zabavniku Matice Hrvatske« je izšel drugi del trilogije o duhovni, narodni in socialni krizi Hrvatov zadnjih treh desetletij (prvi del »Raspise« je bil lani dotiskan, a ni smel na luč), roman Mile Budaka: »Na ponorinac«, s katerim je stopil pisatelj na najvrednejše mesto sodobne hrvaške književnosti. Je to hrvaški roman, ki odkriva prepače, kamor strogoljavja sodobna družba. Prav za prav ne prinaša zdravila ta roman, bol pušča na čitatelju, čuti se, da roman še nima konca. Družba, ki se izživlja, nima rešitve; kliče kmečkih sokov, da jo oplodi. Bredka pa je tudi povest ljudi, ki hrepene po mestu, kjer raste bel kruh. Pogospodijo se in izgube vez z domom. Torej nimajo zdravila za sodobno mestno družbo? Dokler se družba, ki se valja brez volje in vzleta po mlakuži, ne vrne k skupnemu srcu vasi, odkoder se je odrgala, je odžagana veja. To bi bila misel. Je pa Budak širok snovalec, seže v vsa sodobna vprašanja, dejanje niza na dejanje z nezmanjšano silo, hoče plemeniti; sam svoj je, nobeni struji ne pripada, govori mirno, sprožljivo, stavki so mu zgosteni, kot iz kamna izklesani. Budak stoji daleč od svojega romana, samo od kriva zastor, to zna samo zrel človek, ki je šel skozi ogenj življenja kakor Budak. — Kakor Budak javlja v »15 dana«, ima še mnogo snovi: novo trilogijo iz hrv. povojnega življenja, kulturnega, političnega in socialnega, ime ji bo: Pravda. Dalje roman iz kmetkega življenja Ličana (pisatelj je Ličan) in kajpada tretji del trilogije, katere drugi del je »Na ponorinac«. Matica Hrvatska je tudi to pot srečno izbirala.

»Zadružni štamp.« zavoda je izdal Hanžekovičev roman: »Gospodin čovjek« (gospod istine), o tem na drugem mestu.

Zagreb, 7. junija 1932.

—b—

Boj dveh oljnih orjakov

Kameno olje ali petrolej je kri kapitalizma. V teku zadnjih 10 let so večji del strojev začeli kuriti z olji, namesto s premogom. Avtomobilov je 40 milijonov voz, ki se vsi kurijo z bencinom. Čudovito spretno je znal to izrabiti Holandec Deterding, ki si je med vojno pridobil angleško državljanstvo in je zato, ker je angleško mornarico zalagal z oljem, postal angleški plemič.

Deterding je pred 31 leti ustanovil skromno holandsko in indijsko petrolejsko družbo, katere se je l. 1902 zvezala z angleško petrolejsko družbo »Schell«. L. 1907 se je ustanovila zveza Schellovih petrolejskih podjetij, ki je pod Deterdingovim vodstvom strašno napredovala. L. 1902 je družba pridobila letno 42.000 ton sirovega olja; l. 1910, ko se je polastila romunskih vrelcev, je pridobivala že 1.245.000 ton na leto. Potem je zasedla petrolejske vrelce v Rusiji, Egiptu, Kaliforniji, Mehiki, Venezueli, Argentini itd. in njena produkcija je do l. 1914 narasla na 5 milijonov ton letno. Sijajni so bili zaslužki med vojno, ko so ta podjetja dobavljala olja za armade zaveznikov. Lord Curzon se je zaradi tega nekoč izrazil, da je bila svetovna vojna dobljena »na valu olja«. L. 1923 je Deterdingova družba pridobila še 15 milijonov ton, l. 1929 nad 25 milijonov ton olja. To leto je čisti dobiček družbe znašal 126 milijonov holandskih goldinarjev.

V te hstrašnih skokih v višino pa so oljni magnati, predvsem Deterding in Rockefeller, pozabili, da ima vsaka stvar svojo mero in svoj konec. Prenasičenost je prišlo prej, kakor bi bil pričakoval najbolj previdni gospodarski politik, racionalizacija je omajala industrijski kapitalizem, družbe so se spopadle med seboj zaradi cen, ruski petrolej so sovjeti vrgli na trg na pol zastop. Zaradi tega je cena enemu sodu petroleja padla od 3,60 dolarjev l. 1929 na manj ko polovico. Dobiček Schellove družbe se je l. 1930 znižal na 90 milijonov letos pa tako zelo, da se je začela majati vsa

stavba, vključno temu, da sta Deterding in Rockefeller, ki sta si doslej divje konkurirala, sklenila premirje. Petrolejski stolpi se majoje, in to je najznamenitši znak mednarodnega položaja svetovnega kapitalizma.

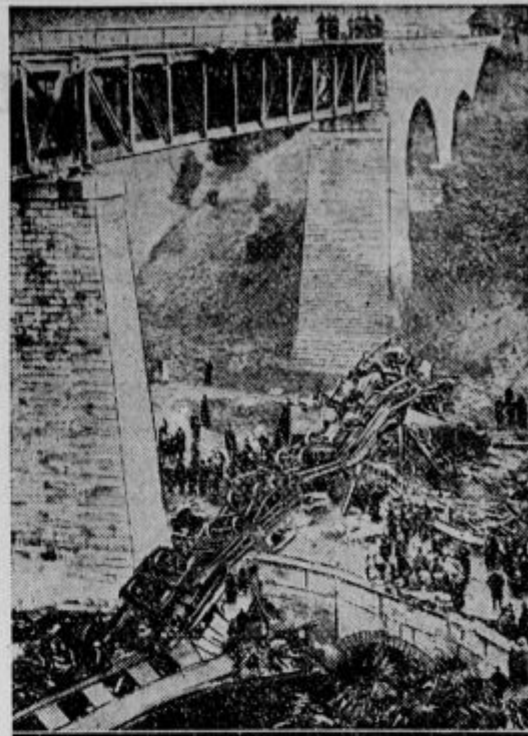
Deterdingove težave, ki je tudi v zasebni spekulaciji s srebrom izgubil nekaj milijonov funtov, je spretno izrabil Armenec Gulbankian, kateri je povzročil na borzi veliko spekulacijo proti Deterdingovi družbi. Gulbankian ima 5% petrolejskih delnic v Iraku. Ta mož, ki je z Deterdingom že od nekdaj v smrtnem sovraštvu, je povzročil, da so Deterdingove delnice začele padati. Deterdingova Shellova družba ima delniškega kapitala 503 milijone holandskih goldinarjev. Zaradi padanja delnic so delničarji začeli prodajati delnice te družbe, katere so kupili po 600 goldinarjev. Sedaj so jih prodali tako poceni, da so paiprji te družbe izgubili 5 šestin vrednosti, kar pomeni nad dve milijardi goldinarjev izgube. Precejšen del teh poceni prodanih delnic je kupil ta Armenec v Parizu in se sedaj pripravlja, da vrže mogočnega gospoda Deterdinga z njegovega položaja v Shellovi družbi. Poleg tega je Gulbankian začel divji boj v javnosti, ter po časopisih dolži svojega sovražnika, da je v teku let izdal 40 milijonov holandskih goldinarjev za podkupovanje državnikov.

Smešno bi bilo zgrazati se nad gospodom Deterdingom bolj, kakor nad drugimi oljnimi magnati. Več ali manj so si vsi enaki. Saj tudi zgodovina drugih petrolejskih družb govori o samih škandalih. Ta dejstva so za nas važna samo zato: Prvič: Kažejo, da se gospodstvo kapitalizma res bliža koncu. Drugič pa: Ta dejstva dokazujejo, da to pehanje in izpodrivanje kapitalističnih magnatov med seboj ne pomeni koristi za gospodarstvo v namenu, zadostiti potrebi, marveč pomeni le, da izkoriščajo gospodarstvo kar na veliko v svoje osebne interese. Te osebne interese naj plačujejo revni prebivalci te zemlje.

Matuskov zločin: Pri postaji Biatorbagy je lani Matuska napravil atentat na brzovlak, ki je padel v globočino. Na sliki vidimo razvaline vlaka pod viaduktom, odkoder je padel vlak.

Atentator Silvester Matuska, proti kateremu se bo kmalu začela razprava pred dunajskim sodiščem.

Spomini dvornega krojača

Spomini, ki jih objavlja neki dunajski krojač, bodo zanimali zgodovinarje prav tako kakor spomini slavnih državnikov in generalov. Mojster je imel izredno ugledne odjemalce. Franca Jožefa je ohranil v slabem spominu. Cesar je bil vaju vojaške noše, ni maral civilne obleke in jo je trpel samo na zasebnem potovanju. Razen tega si nikoli ni hotel pomeriti naročene stvari. Pisec z grozo pripoveduje o hudih dnevih, ko je moral cesarja v naglici opremiti za nenadno potovanje na Cap Martin k oboleli cesarici Elizabeti. Cesarjev osebni sluga Ketterl je moral napeti ves svoj vpliv, da bi Franca Jožefa postavil pred ogledalo. Cesar se ni zmenil za prekratke hlače ali preohlapne suknje. »Vraga, saj je to brez pomena!« je godrnjal. Ketterl je mlo prosil: »Ampak, veličanstvo, kakšni pa boste! Saj se bodo ljudje ozirali za Vami!« Cesar je rentail, a vendar moral pomeriti obleko, ker je odhajal v inozemstvo...

Angleški kralj Eduard VII. je bil povsem drugačen odjemalec. Slovel je kot modni zakonodavec, žrtvoval krojaču po več ur časa in z njim vred užival kakovost podloge, dobro zlikane hlače ali lep šiv. Vedno je hotel biti brezhibno oblečen. Zato je zelo trpel, ko je videl, da se nevdružno debeli. Prihajal je vsako leto v Marijanske kopeli in vestno opravljal vse, kar so mu predpisovali zdravniki. A zdravljenje je malo zaleglo. »Tako vendar ne gre!« je rekel nekoč Eduard VII. krojaču, ki ga je poklical v kopališče, »že zopet sem za en centimeter obilnejši. Spodnja vogala mojega telovnika naravnost štrli ven, kakor da bi ju bil

nalašč zavilal. Veste kaj? Poskusiva opustiti izrez zadaj!« Krojač je prinesel telovnik brez izreza na hrbtu. A čeprav se je bolj držal života, vendar ni mogel zakriti vzroka nesreče. »Ne, to zopet ne gre!« je žalostno vzdihnil Eduard VII. »O, če bi bilo mogoče odpeti spodnji gumb na telovniku!« V inozemstvu si ni upal izvršiti te »revolucije«, a jo je uresničil, ko se je vrnil v London. Odpeti gumb je kmalu postal obvezen za vse modne junake...

Tudi ruske velike kneze je šel dunajski krojač med svoje najboljše odjemalce. Vsi brez izjeme so bili krasno rasli in jako radodarni. Franc Jožef se je naravnost bal naročiti novo obleko, ker se mu je zdela vedno odveč. Habsburški nadvojvode so bili jako varčni in so vedno poskušali znižati krojačeve cene. »Kaj?« je sicer veliko naročal, a je bil slab plačnik. Zato pa Romanovci niso nikoli barantali in so tudi točno poravnali dolg. »Visočanstvo!« je nekoč omenil krojač enemu izmed njih, »zdi se, da bodo letos v modi beli telovniki. «Ah, tako?« je odgovoril veliki knez, »no, pa mi jih naredite dva ducata!«

A časi so se spremenili. Kronani naročniki so se porazgubili. Nekdanji veseli Dunaj je postal revno brezposelno mesto. Krojač, ki je stregel visokim osebam, je dolgo ključoval krizi, a naposled na zahtevo upnikov moral predložiti obrtnemu sodišču izkaz dobičkov in izgub. Imetek je znašal 63.013 šilingov, dolgovi pa 149.158 šilingov. Mojster je odložil kredo in škarje. Lotil se je pešesa in pričel pisati spomine, da bi vsaj nekoliko zaslužil tudi na tem področju.

Po 16 letih iz vojnega vjetništva se je vrnil nemški pešec Oskar Daubmann, kakor smo že poročali. Mladenič je bil vjet v Franciji, hotel je pobegeti. Zato so ga obsodili na prisilno delo v Afriki. Ko se je vrnil, so ga someščani slovesno sprejeli. Na levi: Mladenič se vozi domov med očetom in materjo. Na desni: Tisoči someščanov slave njegovo vrnitev.

Za katoliško šolstvo

Celo v fašistični Italiji je versko gibanje za katoliško šolo. Sveta stolica je izdala dekret, naj se ustanovi osrednji urad za katoliške šole in vseučilišča v Italiji. Ta urad bo dajal vsem katoliškim šolam in zavodom enotne smernice. — Tudi v sedaj svobodomiselnih Španiji se dvigajo katoličani za svoje šolstvo. Krščanski očetje, ki so organizirani v »Zvezi krščanskih očetov«, so imeli v Madridu dobro obiskano javno zborovanje, na katerem so izdali oklic vse španske katoliške javnosti, naj se začne zbirati prispevki za ustanavljanje in vzdrževanje katoliških šol. V oklicu je rečeno: »Katoličani ne moremo več mirno gledati, kako lajške državne šole naše otroke vzgajajo v nekatoliškem in protikatoliškem duhu!« Ta klic z javnega zborovanja v Madridu gre sedaj javno kakor plamen po vsej deželi. Vlada si ne upa nastopiti proti javnim zborovanjem, ker bi morala kršiti načelo svobode. Tako imajo španski katoličani kljub težkim časom priliko in možnost javno boriti se za svoje pravice. Ta boj jih bo zadržal.

Svetovna razstava kruha

Od 19. do 30. junija se bo v Rimu vršila razstava kruha, vseh vrst in oblik, kakor ga pripravljajo in peko po vsem svetu. To krušno razstavo bodo priredili v starih Trajanovih tržnicah, katere so odkopali v teku zadnjih let. Ze sedaj so dospеле prve pošiljave kruha iz Jutrovih dežel in severne Evrope. Iz Amerike, južne Afrike in azijskega vzhoda pa so došla poročila, da so pošiljave kruha že na potu. Pekovske organizacije po raznih državah v Evropi so že v stikih z italijanskimi pekari, da se dogovore o razstavi. Najbrže bo vsaka evropska država imela po eno stojnico v starih Trajanovih tržnicah. Istočasno bo v Rimu zboroval tudi znanstveno-tehnični kongres, ki se bo pečal s pridelovanjem kruha. V Italiji se je začelo veliko gibanje, naj bi poslej pekli zgolj ržen kruh, ki je bogatejši na vitaminih kakor pa beli ali mešani. Rženega kruha doslej v Italiji niso pekli, ampak so ga premožnejši sloji dobivali iz severnih držav, predvsem iz angleških tovarn.

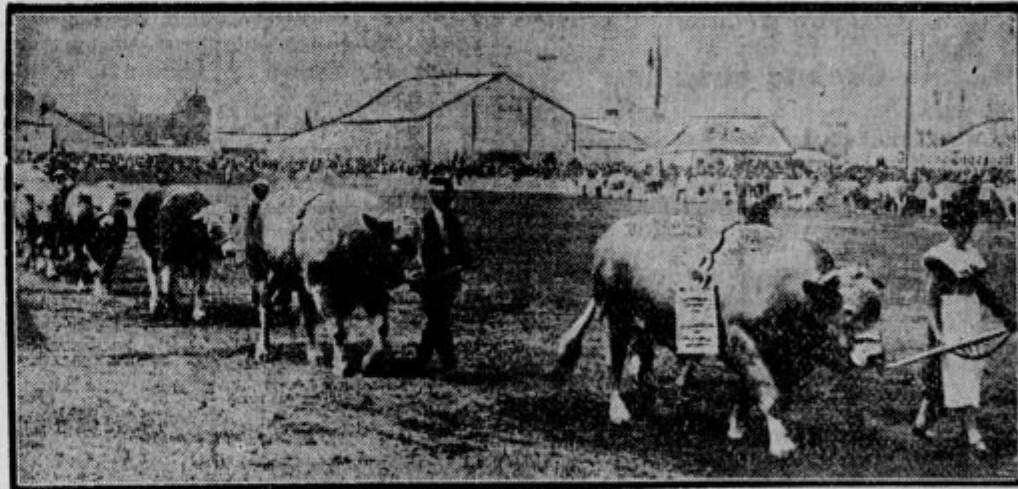
Katoličani na Švedskem

Švedskega prebivalstva je 6 milijonov, med njimi je danes le 4 tisoč katoličanov. Kljub temu majhnemu številu pa je treba ugotoviti, da katoliška cerkev med Švedi lepo napreduje. Pravkar so v Stockholmu posvetili kapelico v čast sv. Janezu Bosku. Vodili jo bodo salezijanci. Krasita jo dve sliki dvanajstih apostolov, ki ju je naslikal Eduard Berggren. Dominikanci, ki so bili 400 let

Zblazneli Ludovik Schöss, ki je v Eutinu umoril svojo mater, ji odrezal roke, te povezal v zavoj in se z njim odpeljal v Berlin. Iskalo ga je 8000 policajev. Končno so ga prijeli. Nesrečnejši je znozel

izgnani iz Švedskega, so odprli lasno kapelico z ženskim hospicem, katerega vodi 5 dominikank. Iz Monakovega so prišle šolske sestre iz kongregacije ubogih sester naše ljube Gospe. Tudi katoliška knjigarna je v Stockholmu. Prav tako imajo katoličani svojo korespondenco, katero vodijo katoliški laiki in ki ima namen odgovarjati na napade proti katoliški cerkvi v svetovnem časopisju ter širiti poročila o katoliških zadevah in dogodkih doma in po svetu. Tudi v Bromöllu in Linköpingu so katoliške kapelice. V Helsinbergu so se naselile sestre poljske kongregacije Marijinih dekel, ki imajo predvsem ta namen, skrbeti za otroke poljskih delavcev, ki so se naselili na Švedskem.

Odlikovani biki na nemški kmetijski razstavi v Mannheimu defilirajo pred odličniki.

Slepi doktor in njegova mati

Pretekle dni so na vseučilišču v Stockholmu praznovali praznik, kakršnega niso, odkar obstoji vseučilišče. Za doktorja so promovirali Nila Jurin-gusa, ki je bil slep rojen, pa je kljub temu študiral s tako energijo matematiko in napravil tako nalogo, da ga je vseučilišče moralo proglasiti za svojega doktorja. Čudovita je energija in spomin mladega doktorja, ki je dosegel to čast samo s pomočjo svoje ljubeče matere.

Leta in leta mu je njegova mati prebirala znanstvene knjige o matematiki, kar je potem njen slepi sin v svojem spominu predelaval. Nato je diktiral materi to, kar je on dognal s svojim razumom in s pomočjo svojega spomina. Tako je nastalo njegovo znanstveno delo, ki ga je usposobilo za doktorja. Njegova mati mu je bila najvestejša in najboljša tajnica. Slepčev znanstveno delo je tako globoko in tako posebno, da je njegov kritik, profesor iz Upsale, moral priznati, da se je moral zelo truditi, če je hotel vse razumeti in preštudirati. Na koncu je profesor-kritik mlademu Jurin-gusu izrekel te-le besede: »Poleg sveta oblik, barv in črt, ki ga uživa večina ljudi, je še drugi svet, kateri je pa večini ljudi zaprt. To je svet števil, svet matematike. Le malo ljudem je dan dar imeti veselje s sestavljanjem števil in z vzporejanjem oblik.«

Slon pred sodiščem

V berlinskem zoološkem vrtu imajo 13 let staro slonico, ki je povzročila, da je bil njen paznik in čuvaj odpuščen iz službe. Krotilec je pri nekem gostovanju v Pragi najel češkega paznika, naj spremlja slona v Berlin. Predno pa je novi paznik odpotoval na Nemško, je doma na Češkem poceni nakupil mnogo tobaka, ki ga je hotel vtihotapiti na Nemško. Tega pa ni mogel izvršiti, ker je nekega dne slonica našla paznikovo tobakno zalogo in požrla ves tobak kakor slaščico. Zaradi tega je bil paznik ves divji in je v svoji jezi ugriznil žival

v konec rilca, kjer je edini kraj na slonovem telesu, ki slona lahko boli. Slonica tega ni pozabila in se je nad paznikom maščevala. Kadarkoli je paznik prišel v njegovo bližino, je žival iztegnila svoj rilce, prijala paznika in si ga začela tlačiti v žrelo. Kadarkoli je slonica nastopala v cirkusu in je njen paznik prišel zraven, ni več poslušala krotilca, ampak je škilila le za paznikom, da bi ga zopet kaznovala. Zato je krotilec končno moral odpustiti paznika brez odpovednega roka in dobiti drugega spremljevalca za žival. Odpuščen paznik pa je vložil tožbo pred delavskim sodiščem in zahteval odškodnino. Delavsko razsodišče pa je odločilo, da se je slon po pravici branil, še nadalje sodelovati s tako togotnim paznikom. Tako je slon pred sodiščem dobil zaščeno proti človeku.

»Ko sem mu izročil ček, je vrgel črnilnik proti meni.«

»Zakaj? Ali ni bilo kritja?«

»Je bilo — kar za peč sem smuknil.«

Vajda Vojvod, novi romunski ministrski predsednik, voditelj romunske kmečke stranke, ki je prevzel po diktatorju Jorgi žalostno zapuščino in bo zopet uvedel parlamentarizem.

Prvi avtobus na tratičnicah je v prometu na progi Solltau—Amelinghausen v Hanoveru. Ima dva motorja, vsakega na enem koncu, da se mu ni treba obračati.

Dobre kupčije na velesejmu

Ljubljana, 9. junija.

Če primerjamo današnji dan velesejma, obisk in danes sklenjene kupčije s kakšnim enakim dnevom na lanskem velesejmu, potem moramo ugotoviti, da je letošnji velesejem še živahnejši in še bolj obiskan, kakor lanski. Težko je navajati številke o obisku, le toliko ugotovimo, da je bilo ves dan na velesejmu polno ljudi.

Ugodne kupčije so zlasti v polihstveni, usnjarski, volneni stroki, dalje gredo dobro domače potrebnosti za gospodinjstvo, živilska industrija, hladilni aparati itd. Omenjamo pri tej priliki slovenske vozarje, ki so na velesejmu odlično zastopani. Slovenski vozovi so znani že po vsej državi in tudi izven nje. Veliko zanimanje je tudi za poljedelske stroje. Domača trdka Kremžar v St. Vidu je edina slovenska trdka poljedelskih strojev in edina v Sloveniji, ki proizvaja v celoti slamožnolce, repozne, sadne mline, cirkularke, mlitilnice, brane, žitočistilnice, gnojne črpalke in podobno. Pod vodstvom svojega mladega, strokovno izobraženega lastnika se je ta trdka iz skromnih začetkov ugodno razvila.

Omenjati moramo tudi krasno razstavo usnjarske industrije v paviljonu N. Predvsem je tu tovar-

na Peko, največja industrija te stroke v vsej državi. Tovarna je od svoje ustanovitve pa do danes prebrodila največje težave in vzdržuje nereduciran aparat. Njeni izdelki konkurirajo po svoji kakovosti in ceni vsem, tudi inozemskim. Sedaj ima tovarna 12 podružnic. Njena razstava na velesejmu vzbuja zaradi svojega okusnega aranžmaja splošno pozornost. Omenjati moramo še razstavo mokronoške tovarne usnja, ki izdeluje specialne usnjene izdelke in ki sedaj zaposluje 40 delavcev. dalje razstavo Andreja Jakla iz Karlova, ki izdeluje vse usnjene specialitete in čevlje vseh kvalitete od najpreprostejših do najfinejših.

Zanimivost sedanje velesejma so res pristne angleške moške tkanine, ki jih je razstavila neka trdka tik poljske razstave. Naše občinstvo pa dostikrat naseda agentom, ki ponujajo manjvredno blago za angleško. Tu se more prepričati o pristnosti in o kvaliteti angleških tkanin.

Pri zvonovih, ki so jih razstavile tudi letos Sirove tovarne in livarne, se vsi v nedeljo popoldne prikrkovanje skupin, ki so se na festivalu v tej naši pristni ljudski umetnosti najbolj izkazale. Zanimanje občinstva za prikrkovanje je že sedaj veliko.

med upniškimi in dožniskimi državami. Tu trpi največje izravnavo v zvezi z razstavo svetovnega gospodarstva. Še vedno je mnogo nevarnosti za nadaljnji razvoj svetovnega gospodarstva in v bližnjem času še ni pričakovati zboljšanja. To je zlasti razvidno iz tega, da je v mnogih državah še vedno nevarnost za valuto, pa tudi finančni položaj nekaterih držav ni nič kaj ugoden.

Število zavarovancev pri Okrožnem uradu v Ljubljani. Iz statistike OUZD v Ljubljani za mesec maj je razvidno, da je znašalo povprečno število zavarovanih delavcev 79.970 (v aprilu 75.083). V primeri z majem lani je število zavarovancev padlo za 16.658, padec je bil torej večji kot v aprilu, ko je znašal samo 15.742. Dvig števila zaposlenih delavcev je pripisovali sezonskemu naraščanju poslovanja v gospodarstvu. Število zavarovancev je od 78.346 dne 1. maja naraslo na 81.794 do 30. maja. Padanje delavske mezd se nadaljuje, še v aprilu je znašal padec mezd v primeri z lanskim letom samo 1.54, v maju pa že 1.76 Din. Padec povprečne zavarovane mezd je posebno velik pri moških delavcih. Zaradi tega padajo tudi prispevki, ki jih plačuje delavstvo in poslodajalci za socialno zavarovanje, kar postaja vedno huje in je pričakovati, da bo deficit zavarovanja v vsej državi dosegel skoraj 80 milijonov Din. Po podatkih za 1931 sta bila doslej aktivna samo dva mestna organa in sicer Trgovsko bolnišnico in podporno društvo v Ljubljani ter Belgrajska trgovska omladina s par tisoč Din. Celotno zagrebško okrožni urad, ki je veljal za najboljšega v državi za ljubljanskim, je pasiven za veliko vsoto. Zato je pričakovati nadaljnega povišanja prispevkov za bolniško zavarovanje.

Zmanjšanje nezaposlenosti v aprilu. Po uradnih podatkih borz dela je bilo v začetku meseca aprila prijavljenih pri javnih borzah dela 23.251 nezaposlenih, katerih število je v teku meseca padlo na 18.532 konec meseca.

Konkurz je razglašen o imovini Saks Franca, elektrotehnika v Mariboru, Erjavčeva ulica 12, prvi zbor upnikov 16. junija, oglasiti se je do 23. junija. Poravnalno postopanje je uvedeno o imovini Škrabana Janeza, trgovca v Puconcih, narok za sklepaje poravnave 9. junija, oglasiti se je do 30. junija, nudi 40%; o imovini Vičina Josipa, mizarkega mojstra v Dornfarju, narok za sklepaje poravnave 9. junija, oglasiti se je do 5. junija; nadalje o imovini Schmiedingerja Ivana, urarja in draguljarja v Mariboru, Aleksandrova cesta, narok za sklepaje poravnave 18. junija, prijaviti je terjatve do 13. junija, nudi 50%.

Potrjene poravnave. Ferenc Jurij, konces. zid. mojster v Ljubljani, Divjak Josip, trgovec v Ribnici, Pemič Anton, trgovec v Slovenski Bistrici (50% v 12 mesečnih obrokih), Sajovic Leopold, posestnik in usnarj v Motniku 21, Loy Leon, trgovec v Kočevju (za 50% v treh četrtletnih obrokih).

Občni zbori. Ljudska tiskarna, d. d. v Mariboru, 18. junija ob 16 v Delavski zbornici, Crna-Kaolin v Ljubljani, 25. junija ob 11, Novobor, splošna industrijska d. d. v Ljubljani, 25. junija ob 10.

Borza

Dne 9. junija 1932.

Denar

V današnjem deviznem prometu so ostali neizpremenjeni tečaji Amsterdam, Curiha, Newyorka in Trsta. Učvrstili so se tečaji Berlina, Londona, dočim so bili slabšeji tečaji Bruslja, Pariza in Praga.

Na zagrebški borzi so bili zabeleženi isti devizni tečaji kot na ljubljanski. Newyork kabel je še notiral 55.00738—56.3564.

Ljubljana. Amsterdam 2272.62—2283.08, Berlin 1329.02—1339.82, Bruselj 782.95—786.89, Curih 1097.35—1102.85, London 205.79—207.39, Newyork 5585.88—5613.64, Pariz 221.23—222.35, Praga 166.23—167.09, Trst 287.68—290.08.

Promet na zagrebški borzi je znašal brez kompenzacij 112.675 Din.

Curih. Belgrad 9.05, Pariz 20.16, London 18.81, Newyork 511, Bruselj 71.35, Milan 26.26, Madrid 42.15, Amsterdam 207.125, Berlin 121.30, Stockholm 96.30, Oslo 93.75, Kopenhagen 102.80, Sofija 3.70, Praga 15.16, Varšava 57.35, Atene 3.40, Carigrad 2.48, Bukarešta 3.06, Helsingfors 8.70.

Dunaj. Dinar notira: valuta 12.30.

Vrednostni papirji

Danes je bila tendenca za državne papirje čvrstejša in so tečaji narasli. Belgrajska borza ni poslovala radi praznika. Promet je bil na zagrebški borzi naslednji: vojna škoda 300 kom., 8% Bler 3000 dol. in 7% Bler 3000 dol. V delnicah ni bilo zaključkov.

Ljubljana. 8% Bler. pos. 45 bl. 7% Bler. pos. 40 bl. Stavbna 40 den., Ruše 125 den.

Zagreb. Drž. pap.: 7% inv. pos. 49—52, agrarji 23.25—23.50, vojna škoda kasa 180—183 (180, 183), 6. 178—184, 7. 179—180 (179), 12. 176—181, 8% Bler. pos. 44—44.50 (43.50, 44, 45), 7% Bler. pos. 39.25—40 (39, 39.50, 40), 7% pos. Drž. hip. banke 43—46, 6% begl. obv. 32—33, Narodna banka 3300—4000, Priv. agr. banka 204—210.

Dunaj. P-son-savsko-jadran. 54.75, Escompte-ges. 100, Aussiger Chemische 96, Alpine 8.40, Trboveljska 18.80.

Žitni trg

Budimpešta. Tendence mirna. Promet srednji. Pšenica junij 12.89, 12.90, rž junij 12.87—12.90, koruza junij 16.20—16.25, zaklj. 16.15—16.20, avgust 15.60, zaklj. 15.50—15.60, maj 11.52—11.55, zaklj. 11.52—11.55.

Chicago. (Začetni tečaji.) Pšenica junij 49.75, sept. 52, dec. 55, koruza junij 28.625, sept. 30.625, dec. 31.625, oves junij 19.875, sept. 20, rž junij 30.625, sept. 33.25.

Sport

PRVENSTVO JUGOSLAVIJE ZA MOSTVA.

Na temelju dogovora med SK Ilirijo in ASK Primorjem in z odobrenjem JLAS-a se prvenstvo Jugoslavije za mostva v letu 1932 vrši na igrišču ASK Primorja Dunajska cesta v petek, soboto in nedeljo, dne 17., 18. in 19. junija 1932. Program je naslednji:

a) petek, 17. t. m. ob 18.15: 1. tek 400 m, 2. skok ob palici, 3. tek 5000 m;

b) sobota, 18. t. m. ob 15: 1. tek 100 m, 2. met krogla, 3. skok v daljavo, 4. tek 800 m, 5. met diska, 6. skok v višino, 7. tek 110 m z zaprekami;

c) nedelja, 19. t. m. ob 15: 1. 4x100 m, 2. met kladiva, 3. tek 200 m, 4. tek 400 m z zaprekami, 5. met kopja, 6. tek 1500 m, 7. troskok; pavza; 8. tek 10 km.

RAZNE SPORTNE VESTI.

Iz zanesljivega vira smo zvedeli, da so Mariborčani je imeli prav radi nedeljske tekme. JNZ je namreč brzojavno obvestila LNP, da se tekma v Mariboru vrši. Po prejemu brzojava je LNP obvestila klube, ki pa radi sodnika niso hoteli igrati prvenstvene tekme. Končno smo je prišli tako daleč, da lahko rečemo, da je vsega kriva malomarnost JNZ.

Hitrec, na katerega je največ računal zvezin kapetan, za reprezentančno mostvo ne pride v poštev. Pri pokalni tekmi z Lausanne je bil namreč poškodovan. V gležnju je počila kost in je radi tega nesposoben za nogometno igro. Gotovo bi trajalo par mesecev, predno bi mogel igrati. Ni pa izključeno, da sploh ne bo več igral.

V nedeljo se tekme za državno prvenstvo nadaljujejo. V Ljubljano pride novinec v državnem prvenstvu Viktorija, ki igra proti Primorju. V Maribor mora Ilirija. Za izpremembo vemo že danes, kdo bo sodil. V Ljubljano pride sodnik iz Splita in sicer g. Nedoklan, v Maribor pa g. Mikuličič. Ze itak skromne dohodke, bo znižal izredno drag splitski sodnik. Kaj res pri JNZ nič ne zaleže. Ali ne vedo, da imamo v Sloveniji dosti takih sodnikov, kot sta Nedoklan in Mikuličič.

JNZ je izposlovala pri glavni direkciji držav. nih železnic za vse, ki bodo prišli gledat tekme za balkanski pokal polovično vožnjo za vse vlake.

Zivkovič, tovariš Hitreca, pride v Zagreb, kjer se bo prijavil za Gradjanji. Vendar ne bo smel igrati šest mesecev prvenstvenih tekem, in ne, kot se je prvotno poročalo, da bo lahko igral v osmih dneh vse tekme.

Lahko-atleško državno prvenstvo mostev se bo vršilo v Ljubljani 17., 18. in 19. t. m. Zanima nas, na katero mesto se bosta plasirala oba ljubljanska kluba. Letos točno vemo, koliko točk so dosegli zagrebški klubi.

Triglavski pododbor v Ljubljani je priredil v nedeljo, 5. t. m. svojo vsakoletno zvezdno propagandno vožnjo k otvoritvi Ljubljane, velesejma, katere se je vsled slabega deževnega vremena udeležilo samo 6 klubov. Klasificiralo se je po številu vozačev v skupini, došli na cilj, ter po dolžini in kakovosti proge. Rezultati: 1. Kol. klub »Zarja« Jesenice 62 km, 14 vozačev, prispeli v 2:49; 2. Kol. klub »Kamnik« Kamnik, 35 km, 6 vozačev, prispeli v 1:18; 3. Kol. klub »Bratstvo« Jesenice, 62 km, 3 vozači, prispeli v 2:16; 4. Kol. klub »Ilirija« Ljubljana, 47 km, 4 vozači, prispeli 1:57; 5. Kol. klub »Zagorje« Zagorje, 78 km, 2 vozača, prispeli v 3:06; 6. Kol. klub »Ilirija« Kranj, 25 km, 1 vozač, prispel v 0:58. — Kljub deževnemu vremenu in slabi cesti so vozači vsi blatni in premočeni privozili na cilj. Prijavljeni so bili klubi iz Maribora,

Celja, Novega mesta, Ribnice in Domžal, ki so tudi startali, a vsled močnega naliva niso prišli na cilj. To je edina propagandna zvezdna vožnja, katere se vrši v Ljubljani vsako leto. Namen ima družiti klube in vozače, da se med seboj čim bolj spoznajo, a na žalost moramo konstatirati, da so se klubi gotovih pododborov, kljub temu, da smo jim poslali razpise, abstinerjali. — Zakaj? — Upravni odbor »Triglavskega pododbor«.

NE ZAVIJAJTE.

V večerajšnji številki zopet »Jutrove urednik izjavlja radi nedeljske tekme med Ilirijo in Mariborom. Ponovno poudarim, ker ni razumel, da ne odgovarjam za to, kar poročajo iz Maribora. Nikdar pa nisem odklanjal odgovornost za »sportno rubriko« »Slovenec«. To je menda jasno vsakomur, ki je zasledoval polemiko. Kar pa resnosti tiče pa mislim, da je ravno borba, ki jo »Jutroc« v svoji rubriki dovoljuje, jasen dokaz našega pravičnega stališča. Ne bomo več odgovarjali, kajti naša rubrika ima namen sport propagirati v pozitivnem smislu. Razne izjave in osebni napadi pa sportu ne koristijo!

19.808/32

RAZPIS

Mestno načelstvo v Ljubljani ponovno razpisuje dobavo in montažo aparata za čiščenje in mehčanje vode za parne kotle v mestni klavnici s kapaciteto 2500 litrov na uro.

Pravilno sestavljene in kolkovane ponudbe s kolkom za 100 Din je oddati v zapečatenem ovoju v mestnem gradbenem uradu, Nabrežje 30. septembra (Kresija) do 22. junija 1932 do 11 dopoldne.

Vse podatke in pripomočke daje mestni gradbeni urad med uradnimi urami. V Ljubljani, dne 8. junija 1932.

Zupan in mestni načelnik:
Dr. Dinko Puc l. r.

FURNIRJI

vsake vrste pri trvdki
P. R. ALLES, Ljubljana — Frankopanska 18.

ZAHVALA. Ob težki in nenadni izgubi naše nepozabne

Marice

izrekamo najprisrčnejšo zahvalo za vse dokaze sočutja in sožalja, posebno pevskega društva »Drava« in »Maribor«, godbenima društvoma »Drava« in »Radvanje«, radvanjskemu občinskemu odboru, učiteljsvu in požarni brambi, železniškemu in magistratnemu uradništvu ter kolezarjem in prav vsem, ki so ji darovali krasne vence in šopke in vsem onim, ki so jo spremili na njeni zadnji poti.

Obitelj

VIZOVIŠEK, TRAFENIK, TRSTENJAK.

Na drobno
in debelo!

Oglejte
si našo
zalogo!

Kompletno
kuhinja:
kuhinjsko
posodo,
porcelan,
steklenino,
železnino
pločevino
štedilnike,
kompletne kopalnice
in stranišča,
nosilke, cement. — Vse vrste orodja
dobite pri

B. Žilič

Ljubljana

DUNAJSKA C. 11, poleg Figovca

Razstava
na vele-
sejmu pa-
viljon „H“

Zapustila nas je za vedno dne 9. t. m. po daljšem trpljenju, previdena s tolažili svete vere naša iskreno ljubljena mama, stara mama, teta in tašča, gospa

Lucija Odlasek roj. Kraljič

posestnica

Pogreb nepozabne bo v soboto, dne 11. junija 1932 ob 2 popoldne iz hiše žalosti, Slomškova ulica 25, na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 9. junija 1932.

ANDREJ, MINKA, JOZE in MILICA, otroci,
vnuka in vnukinje ter ostalo sorodstvo.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

ŽIMA

za zimnice vseh vrst po najnižjih dnevnih cenah vedno na zalogi samo pri

J. KNIFIC — tovarna za žimo
Stražišče pri Kranju

Mali oglasi

Vsaka beseda 50 par ali prostor drobne vrstice 150 Din. Najmanjši znesek 5 Din. Oglasi nad 9 vrstic se računajo višje. Za oglaševanje strogo trgovskega in reklamnega značaja vsaka vrstica 2 Din.

Najmanjši znesek 10 Din. Pristojbina za šifro 2 Din. Vsak oglas treba plačati pri naročilu. Na pismena vprašanja odgovarjamo le, če je priložena znamka. Ček račun Ljubljana 10.349.

Službe iščejo

Beseda samo 50 par

Kovaški pomočnik

s podkovsko šolo — išče službo. Naslov v upravi »Slovenca« Maribor. (a)

Mlad briv. pomočnik

želi nameščenje. Ponudbe na podružnico »Slovenca« Jesenice. (a)

Službodobe

Beseda samo 50 par

Kuharica

samostojna, resna, katera opravlja vsa hišna dela, dobi stalno službo v trg. hiši na deželi. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 8911. (b)

Mesar. pomočnika

dobrega, za sekanje mesa, ki je že bil pri čoku — rabim takoj. Pismene ponudbe pod šifro »Zmožen« št. 7752 na upravo »Slovenca«. (b)

Prodano

Beseda samo 50 par

Pisalni stroj

novejšega sistema — vsled opustitve pisarne poceni naprodaj. Naslov v upravi »Slovenca« pod 8866. (l)

Konfekcija — moda!

Najcenejši nakup. Anton Presker, Sv. Petra cesta št. 14, Ljubljana. (l)

Novi obrtni zakon

se naroča pri Komanditni družbi M. Jankole — Selenburgova 6/II. (l)

Volna, svila, bombaž

stalno v bogati izbiri v vseh vrstah, za strojno pletenje in ročna dela, po najnižjih cenah pri trvdki Karl Prelog, Ljubljana — Zidovska ul. in Stari trg.

Deering

kosilnice — najnovejšega modela, in vse poljedelne stroje kupite najceneje v trgovini Stupica Fr., železnica, Ljubljana, Gospodarska cesta 1. (l)

Valentin Čestnik, Trbovlje II strojno mizarstvo

Izdeluje vsakovrstno pohištvo od priproste do najfinije izdelave ter vsa stavbno-mizarska dela po lastnih in po predloženih načrtih, točno, solidno in po jako zmernih cenah. — Zahtevajte proračune. Velesej paviljon 2.

Nakazilo

Proti predložitvi tega nakazila, ki ga izrežite, probčimo

brezplačno

od 9. do 11. junija 1932 po enkrat vsak na novo naročeni

mali oglas

za rubriki »Službe iščejo« in »Stanovanja iščejo« in to v obsegu 7 besed (obenem z debelim naslovom). Pri večjih oglasih je za vsako nadaljnjo besedo doplačati 50 par. Izvzeti so oglasi z neprimernim besedilom. Nakazilo z naročilom in besedilom se mora poslati naravnost na upravo »Slovenca« v Ljubljani ali Mariboru.

Nakazilo mora vsebovati Vaš natančen naslov, ker je drugače neveljavno!

Ime:

Poklic:

Bivališče:

Vinogradniki!

Prvovrstne bakrene škroplilnice po 380 Din dobite pri Videmšek, Maribor, Koroščevo 36. (l)

Košnja travel!

Več voz pod Rakovnikom, 4 joha pri Podpečih in 2000 kg sena doma iz podstrešja proda Fran Šuštar, parna žaga, Ljubljana. (l)

Flugs patentne kose

prvovrstna kvaliteta! Zaloge: Videmšek, Maribor, Koroščevo 36. Zastopniki se iščejo v vsakem kraju.

Na obroke

prodam krasne kompletne jedilne servise in orodje, češki porcelan. Interesenti pošljite naslov upravi »Slovenca« pod »Zaupno«

Tračnice

poljske, lahke, ca. 1000 m in vagonete kupim ali vzamem v najem za daljšo dobo. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Tračnice« št. 7723. (k)

Stružnico

(Hobelbank), skoraj novo, proda Naglič, ščetar, Vižmarje 97 pri Ljubljani. (l)

Pisalni stroj

zamenjam za dobro ohranjeno kolo ali pa prodam za 500 Din. Turin, Celje.

Puhasto perje

čisto, čohano po 48 Din kg, druga vrsta po 38 Din kg, čisto, belo, gosje po 130 Din kg in čisti puh po 250 Din kg. Razpošiljam po poštne povzetju. L. BROŽOVIC — Zagreb, Ilica 82. Kemična čistilnica perja.

Kupimo

Beseda samo 50 par

Čebelni vosek

pristen in čist kupujemo po najvišji ceni v vsaki množini. — Golob & Ko., tovarna kemič. izdelkov, Vič pri Ljubljani. (k)

Vrednostne papirje

kupuje Komanditna družba M. Jankole, Selenburgova 6/II. (k)

Tračnice

poljske, lahke, ca. 1000 m in vagonete, kupim ali vzamem v najem za daljšo dobo. — Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Tračnice« št. 7723. (k)

Pozor!

Kupim vsako množino steklenic, čistih, od mineralne vode, po 1,4 in pol litra. Ljubljana, Jegličeva št. 5. (k)

Bukova drva in oglje

kupuje stalno

Uran Franc

Ljubljana Sv. Petra cesta 24.

Ia bukova drva

popolnoma suha, zdrava, kupim vsako količino — proti takojšnjemu plačilu. Na ponudbe brez cene se ne oziram. »Viktorija« — Zagreb, Kraljice Jelene 4. (k)

Posestva

Beseda samo 50 par

Več parcel

po ugodni ceni naprodaj. Poizve se pri Oražmu v Mostah pri Ljubljani. (p)

Enonadstropna hiša

novo zgrajena, z lepim vrtom in dobro vpeljano trgovino z mešanim blagom — ugodno naprodaj. Plača se lahko s hranilno knjižico. Naslov v upravi »Slovenca« št. 8819. (p)

Posestva ali hiše

od 35.000 Din naprej proda Posredovalnica Maribor, Sodna ulica 30. (p)

Graščino z 20 sobami

50 orolov posestva, blizu postaje, proda Zagorski, Maribor, Sodna ul. 30. (p)

Več parcel

na knjižice — Zg. Šiška — hiše in vile — naprodaj. Poizve se v restavraciji Carman, Zg. Šiška, vožnja do nove tramvajске remize. (p)

Stavbna parcela

v Spodnji Šiški tik tramvajске proge pod ugodnimi pogoji naprodaj. (Plačilo tudi s hranilnimi knjižicami.) Naslov v upravi »Slovenca« pod 7735. (p)

Železniš. restavracijo,

zelo prometno, s petletno najeminsko pogodbo, popolnoma urejeno, z lastnim inventarjem, prodam zaradi bolezni lastnika z odobrenjem železniške direkcije. Restavracija se nahaja v prometnem kraju Savske banovine ter vsebuje stanovanje za gostilničarja, krasen letni vrt, teraso in vse pritlikline. Najemnina zelo nizka. Krasna in sigurna eksistenca agilni gostilničarski družini. Prodaja M. S. Pavlekovič, Zagreb, Ilica št. 144. (p)

Stanovanja

Beseda samo 50 par

Sostanovalec

se sprejme. Medvedova ulica 20/II. (s)

Opremljeno sobo

z elektriko in parketom oddam stalnemu gospodu. Naslov v upravi »Slovenca« št. 7734. (s)

Soba

prazna ali meblirana — parket, elektrika, plin, centralna peč, dvigalo, v centru — se takoj odda. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 7754. (c)

Stanovanje

v pritličju, 2 sobi in kuhinji, oddam za 350 Din mirni stranki 1. julija. — Predovičeva ul. 15, Selo-Moste. (c)

Stanovanje

dve sobi, kuhinjo in pritlikline, visokopritlikline — vodovod, elektrika, se odda na Vodovodni 75 — takoj ali pozneje za 500 dinarjev. (c)

Stanovanje

dvo- do trisobno iščemo za avgust. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Trilčanska« št. 7708. (c)

Obrt

Beseda samo 50 par

Entel

raznovrsten takoj pri Mattek & Mikeš, Ljubljana, poleg hotela Štrukelj. (t)

TAPETNIK

FRANC

ZALAZNIK

Št. Vid (garaža Magister), izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela točno, solidno in po nizki ceni. Popravila se sprejemajo

Pouk

Beseda samo 50 par

Profesorica

instruira vse srednješolske predmete po nizki ceni. Naslov pove uprava »Slovenca« št. 7753. (u)

Dijak sedmošolec

bi rad pripravljaj dečke ali deklice za sprejemni izpit v prvo gimnazijo. Uspeh siguran. Naslov pustite v upravi »Slovenca« pod št. 24/7739. (u)

ZLATA JAMA

JE STALNA REKLAMA V

SLOVENCU

Vnajem

Beseda samo 50 par

Vinotoč in trgovina

mešanega blaga, jajc, žita, perutnine, opeke in desk, poleg kolodvora, se odda v najem ali proda. Vprašati pri lastniku Vranešič Niko, Dubica, Hrv. (n)

Objave

Beseda samo 50 par

Prostovoljna dražba

kratkega glasovirja bo v soboto 11. 6. ob 2 v Dravski ulici 11, Maribor. (o)

Klobuki

po znatno znižani ceni od 45 Din naprej samo v modnem salonu Stuchly-Maške, Zidovska ul. 3. (o)

Auto-motor

Beseda samo 50 par

AVTO ali MOTOCIKL

rabljen, najboljši kupite ali prodaste potom avto-tvrdke O. Žužek, Ljubljana, Tavčarjeva 11. (f)

»Puch« motocikl

220 ccm, z električno razsvetljavo, malo vožen, v najboljšem stanju, proda O. Žužek, Ljubljana, Tavčarjeva 11. (p)

Vajenci

Širite »Slovenca«!

Gostilna ali vinotoč

v Ljubljani se takoj odda kavcije zmorni osebi. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Takoj« št. 7737. (n)

Vsem posetnikom velesejma

se priporoča, da si ogledajo priznано najsolidnejše, najcenejše pohištvo v Paviljonu »E« št. 41—51 pri

Andrej Kregar & Sinova

tovarna pohištva — Vižmarje — St. Vid

Le brzo hitite, da ne zamudite ugodne prilike!

„Pri zmajskem mostu“

dobite po najnižjih cenah vse vrste manufakturnega blaga kakor: volneno za moške in ženske obleke, lepe vzorce Dagmar svile, dilene, kambrike, cefir, oksford, vse vrste šifone, platno za rjabe, ženske srajce in kombinirane, moško perilo, ovratnike, kravate etc. etc.

Geslo trgovine: Dobro blago, majhen dobitek in velik promet.

Se priporoča

Ivanka Štrukelj

Ljubljana, Resljeva cesta št. 2

P. GVIDO RANT sporoča v svojem in v imenu svojega brata LOJZETA, svojih sester MARJE in LEOPOLDINE, svoje svakinje TILKE roj. VERBIČ, svojih nečakov ZORANA in JELKOTA, svoje nečakinje MARIJANICE, da nam je dne 7. junija t. l. v GOSPODU zaspala naša dobra in skrbna

mama

Pokopali smo jo danes.

Vse, ki ste nam dobri, prosimo, priporočite našo pokojno mamo božji LJUBEZNI. Dobrotni Bog naj bo plačnik vsem, ki ste ji lajšali ure njenega trpljenja in jo spremenili na njeni zadnji zemeljski poti.

Dobrova pri Ljubljani, dne 9. junija 1932.

P. GVIDO RANT O. F. M.

Roland Dorgelès:

Leseni križi

55

»To mi je vseeno«, je kričal Lambert, ves zaripel v obraz, »to ni moja stvar. Meni so rekli, naj dam nože vsemu drugemu vodu, in tako dajem nože. Če mi ukažejo, naj delim dežnike, vam bom dal tudi dežnike... To lahko poveste štabnemu zdravniku...«

Polagoma je kup rezil kopnel.

»Zurimo se! je priganjal furir. »Za vse jih ne bo. Alo, kdo še nima noža?«

In obrnivi se proti staremu sergiantu, ki ga do slej še nisem bil videl in ki je stal za njim, je dodal z namršnenimi obrvmi:

»Poznam take, ki ne potrebujejo noža... Ti so prekanjeni in vedo, kako treba igrati vojno, ti...« Stari ni odgovoril. Imel je sivo brado in tovariši so ga gledali in čisto glasno govorili, kaj ima pravzaprav tu opraviti.

»Nič drugega ko to, da prevzame moje mesto, čisto enostavno. Da, fantje, premeščen sem in grem za četovodjo k tretji: ta-le stari romar me pa nadomesti pri vas.«

»Pa kdo je vendar to?«

»To je stara žverca, ki sta mu padla v vojni oba sinova,« se je ujedal furir. »Tedad se je sam prostovoljno javil... Kajpak, ko se je privegala ta stara zebra, ga polkovnik ni hotel vtakniti v jarke, ampak ga je imenoval na moje mesto, meni nič, tebi nič. Polkovniku je seve vseeno... Ali ni to sramota, a? Kaj pa mene brigata njegova dva sinova! Kaj je moja stvar, da ju maščujem? Nažrl sem se bil jarkov, leto

in dan sem bil tam. Če je tako srborit in boja željan, naj le gre v jarke, ne pa, da meni odjeda moje mesto in da si moram dati kaj zanj razbiti gobec... Samo to ni slabo, kaj, da se v teh letih prostovoljno javi. Taka stara kost!«

Stari je stal poleg z izgubljenim obrazom in ni zinil; njegov žalostni, daljni pogled mi je kljub vsemu bridko segel v srce.

»Alo, sedma!« je klical Lambert. »Tak dajte, no, paščite se... Deset lepih, novih novcatih rezil. To ni nobena loterija, ampak poštena kupčija.«

Desetniki so se razšli s polnimi žepi nožev. Na cesti so nekateri odprli svoje bodalo, ki je s tleskom izskočilo, da bi se postavili pred dekletki; na roki so preizkušali konico.

»To je nemarada bussines,« me je nagovoril majhen možanec iz moje stotnije s čisto prepadlim obrazom. »Čemu naj mi le bo tak-le nož? Po poklicu sem vrtnar. In eden mojih tovarišev je knjigotrožec. Ali so to poklici, v katerih potrebuješ bodalo?«

Berthier se je izprehajal čisto sam, sanjav kakor vedno; roke je imel sklenjene na hrbtu, glavo sklonjeno. Pridružil sem se mu. Ponovil mi je vse, kar je bil zvedel zjutraj o ofenzivi. Ukaz je bil samo eden: predreti. Za časa boja se ne zamenj nobena edinica; novi valovi bodo neprestano dotekali, da ojačijo zdesetkovane valove, za vsako ceno moramo naprej. Zvezo imamo z maroško divizijo, s tujsko legijo, z deli dvajsetega zbora; za nami cela armada... Prepričan sem, da pojde,« mi je dejal z odločnim glasom. Ustavil se je in me naravnost pogledal.

»Mislim, da prebijemo.«

»Tudi jaz mislim tako... vsekakor.«

To nezmislno zaupanje si čutil v vseh ljudeh, vseh glasovih; bilo je v zraku, v stvarih. Ali so nam vivali to gotovost, da zmagamo, topovi, ki so grmeli brez prestanka in pihali v svojih stopah naskočno ozemlje? Brez razloga, zgolj nagonsko smo se zanašali na zmago... Prvič smo to pot čutili, da se pripravljamo na bitko in ne na eno tistih tragičnih zmešnjav, tistega smešnega drka in trka, kakor so bili vsi dosednji naskoki.

Na koncu vasi, za majhnim gozdičkom, je streljala težka artiljerija v skupnih streljih, ne da bi o vojni videla več kakor zavos iz leščevja. Ker je bilo vroče, si je moštvo sleklo bluze, da bi mu bilo udobneje. Vsi potni so vsajali granate kakor kruh v peč.

»Se nikdar nismo tako streljali kakor to pol,« nam je dejal ognjičar. »Vsak top obstreljuje samo dvajset metrov površine. Tu še miš ne ostane živa.«

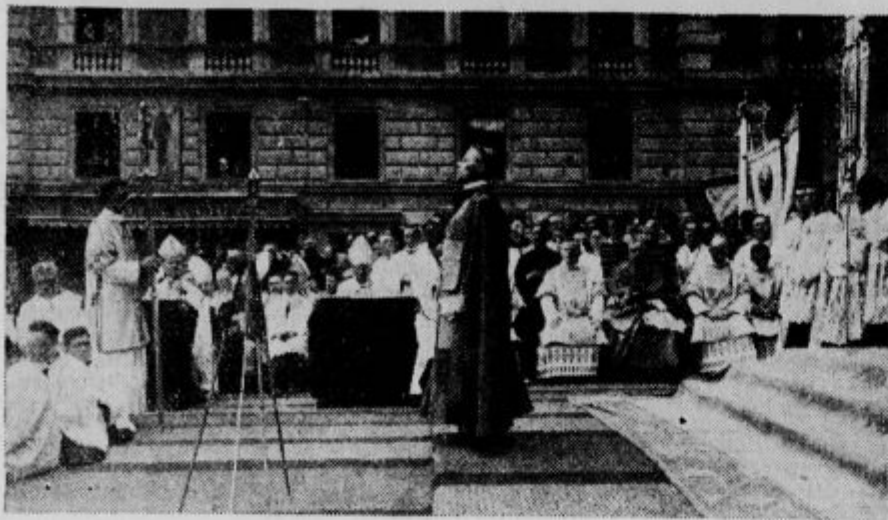
Poleg piramide rumenih granat so se v keblci vode hladile steklenice. Med dvema streloma so prihajali topničarji goroloki na požirek, si z roko otirali pot in se vračali na svoje peklensko kegljanje.

Po cesti so pohajkovali kavalristi, nekaj jih je ležalo v cestnem jarku; njihovi konji so glodali drevesno skorjo. Izprva smo jih gledali postrani; zavidali smo jih zaradi njihove lažje službe, zaradi presnažne obleke, predvsem pa zaradi pozdravov, ki so jih bili deležni od deklet. Vendar si jih nismo privoščili z običajnimi šalami in nihče jih ni zasmehljivo vprašal: »Ti, ali veš, kje je tu fronta?« Nasprotno smo z njimi kmalu tovariško kramljali. — Pripovedovali so nam:

»Mi smo zasledovalna armada... Kakor hitro vi prebijete, zajašemo in napademo njihove rezerve.«

Katoliška Bosna in njeno ljudstvo

Izjave cerkvenih knezov za „Slovenca“

Z evharističnega kongresa v Sarajevu. Krški škof dr. Josip Srebrnič govori na slavnostnem zborovanju pred sarajevsko katedralo.

Sarajevo, 7. junija.

Po končanih velikih katoliških manifestacijah v Sarajevu je Vaš dopisnik obiskal nekatere visoke cerkvene dostojanstvenike, ki so se udeležili evharističnega kongresa, in jih prosil za izjavo za »Slovenca«. Vsi so me ljubezno sprejeli in radevolje ustregli moji prošnji.

Papežev nuncij msgr. Hermenegild Pelegrinetti me je povabil na kratek sprehod po vrtu nadškofijskega dvorca. Ko sem mu izrazil željo, da bi rad zvedel za njegove vtise o kongresu, je dejal: »Kaj hočete, da Vam rečem o kongresu? Manifestacija je uspela v vsakem oziru. Treba pa je poudariti, da je bil kongres zelo dobro organiziran in če je organizacija dobra, je dober tudi uspeh.«

»Ali ste bili, prevzvišeni, tudi prej kdaj v Sarajevu?«

»Da. Sedaj prav za prav že četrtoč vidim Sarajevo. Dvakrat sem se mudil delj časa, dvakrat sem pa samo skoz potoval.«

»Kako se Vam dopade Sarajevo?«

»Izredno! Sarajevo je lepo, slikovito in romantično. Človek vedno kaj novega vidi.«

Pogovarjal sem se še nekaj časa s prijaznim zastopnikom sv. očeta v Jugoslaviji, nato pa obiskal sivolasega

nadškofa dr. Antona Bonaventuro Jegliča, ki so ga Sarajevčani tako srčno sprejeli. Gospod nadškof me je po svoji stari navadi sprejel zelo ljubezno in pripovedoval:

»Sarajevo je nenavadno napredovalo, odkar sem bil zadnjič tu. Zadnjikrat sem obiskal Sarajevo pred 34. leti in je sedaj čisto izpremenjeno. Zelo me veseli, da je Sarajevo tako napredovalo. Jaz srčno ljubim katoliške Hrvate v Bosni. So mehkega srca, dobri, ljubijo svojo vero in, kakor sem se sedaj prepričal, se tudi ne strajajo javno manifestirati za svoje versko prepričanje. Posebno sem srečen, da sem še enkrat v svojem življenju videl lepo Sarajevo in divno Bosno, ki je v vsem podobna moji dragi Sloveniji. Ko sem prvič prišel v Sarajevo, prav za prav ni bilo katoliških cerkev, bila je samo mala kapela, pogledajte pa danes: krasne cerkve, veličastni zavoči in samostani. Vse to so zgradili katoliški Hrvati, da z njimi dčijo sebe in časte svojega Boga. Če titam bratom Hrvatov! Naj Bog blagoslovi vsa njihova prizadevanja, vse njihove velike želje in stremiljenja.«

»Kdaj boste odpotovali, prevzvišeni?«

»Jutri se peljem v Travnik. Tudi tam si hočem ogledati lepe ustanove, ki me spominjajo na mlada leta, ker je moje sedanje bivanje v Bosni name-

njeno prav temu, da se pred smrtjo poslovim od te lepe zemlje in od tega dobrega ljudstva.«

Poslovil sem se od sivolasega ljubljence vseh Slovencev pa tudi bosanskih Hrvatov ter potkal na sosednja vrata, kjer je stanoval sedanji ljublj.

knezoškof dr. Gregorij Rožman.

Sprejel me je s svojim vedno dobrovoljnim smehljajem, ki karakterizira tega slovenskega nadpaštirja. Ko je zvedel za mojo željo, mi je odgovoril:

»Na tem potovanju v Bosno sem videl dve stvari, ki sta se mi vtisnili globoko v srce in dušo. Spoznal sem, kako zelo so pobožni katoliški Hrvati iz Bosne. Gani se me njihove molitve v cerkvah. Bosansko katoliško hrvatsko ljudstvo je pobožno. Ono moli. Prepričal sem se, da bi tudi drugi narodi morali priti v Bosno, da bi se učili moliti. Druga stvar je, dragi prijatelj, to, da obstoji med ljudstvom in nadškofom dr. Saričem neka srčna duhovna vez. On je v resnici pravi pastir. Ljudstvo ga časti in ljubi, ker je ves z ljudstvom, ljudstvo pa z njim. To se kaže pri vsakem koraku. Bodi prepričani, da je to najidealnejša vez, katero more imeti pastir s svojimi verniki.«

Poleg tega sem na vsem potu iz Broda do Sarajeva pri srčnih pozdravih, s katerimi je ljudstvo sprejemalo prevz. apostolskega nuncija, opazil neko veliko dostojanstvo, ponos in duhovni aristokratizem hrvatskega naroda. Tudi drugoverci v Bosni so v vsakem oziru izkazali spoštovanje katoliškim dostojanstvenikom. Zaradi tega mora vsak odnesti iz Bosne najlepši in najradostnejši vtis...

Krški škof dr. Josip Srebrnič

mi je izjavil: »Sijajen je uspeh kongresa. Divna je njegova organizacija. Posamezni odseki so se trudili, da slovesnosti čim boljše pripravijo. Divno je Sarajevo, krasna je njegova okolica...«

Dubrovniški škof dr. Josip Carevič

je izjavil: »Veličastno je uspel evharistični kongres v Sarajevu i po udeležbi vernikov i po njihovem spoštovanju in ljubezni do cerkvene avtoritete, do svetega očeta papeža. Za to tako lepo in uspešno manifestacijo ima nesporno glavno zaslugu vrli metropolit, z bosansko mitro ovenčani pesnik prevz. dr. Ivan Sarič. Manifestacijo presv. Evharistiji in Mariji so jamstvo ne samo za večni, marveč tudi za častni prospeh. Kot dubrovniški škof se tudi radujem, ker se je te proslave udeležilo iz moje škofije obilo vernikov, ki so prišli, da s svojimi bosanskimi brati slave Boga in sv. vero...«

Z evharističnega kongresa v Sarajevu. Zastopniki oblasti pri pontifikalni sveti maši apostolskega nuncija pred katedralo (od leve na desno): ban Popović, general Belić, podban Hadžimerović, general Jovanović in mestni župan Mutevelić.

Strašna nadloga nad Banatom

Tri tisoč ljudi v borbi s kobilicami

Idjoš, začetkom junija.

Vaš dopisnik je te dni obiskal zgornji Banat, da si ogleda strašno razdejanje uprav svetopisemske nadloge — kobilice. Poročila, ki prihajajo iz teh krajev, ne morejo niti zdaleč prikazati tega, kar se tam dogaja. Velikanski kompleks najrodovitnejšega Banata od Idjoša, Mokrina, Sajana, Pađeja, Čoke, Bikača pa do Bača in sv. Nikole, kar obsega nad 40.000 juter zemlje, je pokrito čez in čez

milijoni kobilic

Prebivalstvo, s katerimi se je Vaš dopisnik razgovarjal, je obupano. Ni zadosti gospodarske kriza, ki jih stiska na vseh krajih in jim otežuje življenje, sedaj je prišla nad nje nova šiba, božja. »Kako se je taka množica kobilic tako nenadoma pojavila pri Vas?«

»Niti sami dobro ne vemo. Sredi maja so se pojavile. Nekateri, ki so bili v tistem času na polju ali pred svojimi hišami, so videli v zraku silen, črn oblak, ki je prihajal čez dalje bliže in bliže. Oddaleč je izgledal prav kakor oblak. Ko je bil že čisto blizu, se je začel nižati in spuščati proti ravnici. Šele tedaj so videli, da gre za to najstrašnejšo poljsko nadlogo. Drugi trdijo, da ni mogoče, da bi vse kobilice prišle naenkrat v deželo. Oni mislijo, da so prišle nekatere že lani in so odložile v zemljo ličinke, iz katerih se je izleglo toliko kobilic. Če se Sremci pritožujejo nad povodnjno, se moramo mi potožiti vsemu svetu nad to strašno nadlogo.«

»Koliko škodo so že sedaj povzročile kobilice?«

»Milijonsko! Mislite si naša banatska polja. In zdaj poleti, ko vse bujno raste in dozoreva v vse selje gospodarji in vsakemu, ki to vidi. Sedaj od vsega tega ne bo ostalo niti bilke! Kamorkoli so posedli skakavci (kobilice), tam so pokončali dobesedno vse. Sicer boste lahko sami videli. Od kornu in pšenice, rži in ječmena, od trave in detelje toliko kakor nič. Dosedaj je popolnoma uničenih že okrog 2500 juter zemlje, dočim so napadle kobilice zdaj že nad 40.000 juter ali kakor tu pravijo »lancev« zemlje. Mi vsi, katerih polja so napadle te požeršne živalice, bomo morali v jeseni namesto spravljati domov, beračiti od hiše hiše do hiše. Drugega nam ne bo preostalo. Med ljudstvom je zaradi te nove šibe nastala silna panika.«

Kako se bore proti kobilicam

Banska uprava donavske banovine se je že ob prvih vesteh o tej novi nesreči hitro zavedla resnega položaja. Organizirala je takoj strokovno komisijo, ki vodi borbo proti kobilicam, obenem pa ji stalno poroča o nastali škodi in obsegu napadenih polj. Ta komisija je spravila na noge 3000 ljudi iz ogroženih pokrajin, ki so že od 20. maja

do danes neprenehoma v ljutem boju proti neenakemu sovražniku.

Boj proti kobilicam se vrši na dva načina. Prvi se vrši z nekakim praškom, ki ga kmetje raztopijo in potem z njim polivajo po polju. To sredstvo se imenuje »Uranija grinc« in je hud strup, sestojč iz arsenika, apnenca in petroleja. To sredstvo se je izkazalo že v začetku za precej neuporabno, ker je nevarno za živino in tudi za človeka samega. Živina, ki bi se pasla na travniku, ki je polit s to zmesjo, se lahko zastrupi.

Drugi način borbe je mnogo enostavnejši, a se je pokazal bolj učinkovit kakor prvi. Po pet do šest kmetov napravi nekatere koncentrične kroge. Še poprej pa na neko mesto navozijo do 30 voz slame. Proti temu velikanskemu kupu slame podijo s palicami in kričanjem kobilice z drugih polj. Ko jih našeno v dovoljni meri, slamo zažgo. V velikanskem kresu pogine večkrat na stotisoče kobilic. Dosedaj se uporabi dnevno 200—300 voz slame, katero banatski kmetje tudi iz daljnjih krajev radi odstopajo popolnoma brezplačno. Najlepši zgled je dal doslej bivši narodni poslanec in veleposelnik Joca Budišin, ki je podaril sam 600 voz slame.

Na mestu opustošenja

Vaš dopisnik se je nato napotil sam na ogrožena polja. Tu se mi je nudi strašen prizor, ki ne izgine človeku zlepa iz spomina. Velikanska poljana, kolikor je mogoče človeškim očem sploh videti, je bila dobesedno črna kobilice. Vsa ta črna, na prvi pogled stlačena masa je dajala od sebe škripajoče glasove, ki morajo navdati človeka z grozo. Od nekod je prihajal strašen smrad po gnolnih elami in po cvrečih se kobilicah. Nekje daleč se je hipoma pojavil ogromen plamen. Zgali so slamo, ki je gorela z visokim plamenom in v svojih zubljih in vročini, ki se je proizvajala, uničevala to strahotno poljsko nadlogo.

Ko sem napravil nekaj kilometrov v spremstvu nekaterih kmetov, sem zagledal pred seboj čisto golo polje. Nikjer ni bilo nikakega sledu rasti. Kobilice so opravile tu svoje uničevalno delo. Niti enega stebelca ali biljke niso pustile. Ko so napadle svojo požeršnost, so se odpravile v silnih skokih naprej in napadle nova polja. Zdi se, kakor da je prišla čez to lepo banatsko polje, ki ravno v tem času očara oko vsled veličine svojih polj in travnikov, silna turška vojska, za katero včasih ni ostalo drugega, kakor pusta pogorišča in gola polja.

Koliko časa bo trajala še ta vojna med človekom in ubogo stvarjo? Komisija upa, da bo v teh krajih kmalu minila nevarnost, vendar popolnoma ne bo mogoče uničiti te nadloge. Banatani se boje, da ne bi kobilice zapustile dosedanje napadene kraje in se čez noč preselile drugam in tam zopet nadaljevale svoje uničevalno delo.

† Lucija Odlaskova

Včeraj je umrla v Ljubljani gospa Lucija Odlasek roj. Kraljič, posestnica in vdova po železniškem revidentu. Zapušča štiri otroke: inž. Andreja, voditeljico gospodinjstvih tečajev Minko, šolskega upravitelja Jožeta in Milico, vdovo blagopokojnega finančnega višjega revidenta g. Zajca.

Blaga rajnika je bila dobra in skrbna mati ter ves čas svojega življenja odločna in zavedna katoličanka in Slovenka. Rodila se je iz znane Kraljičeve družine v St. Vidu nad Ljubljano ter je že kot 11 letna deklica z lepim govorom nastopila pri ustanovni »besedi« Blaž Potočnikove čitalnice dne 30. septembra 1866, nakar je več kakor deset let sodelovala pri vsaki prireditvi ter še pozneje večkrat. Ko je umrl družinski tajnik, je bil Blaž Potočnik nekaj časa v zadregi glede njegovega naslednika, toda kmalu se je odločil ter izročil tajniške posle komaj štirinajstletni Lucinki Kraljičevi. In boljše tajnice bi si kljub njeni mladosti pač ne mogli najti. Lucinka se je takoj in pogumno spravila na delo. V sporazumu s Potočnikom in Bleiweisom, ki je bil s svojo soprogo stalen gost pri Kraljiču, je pisala najprej vsem duhovnikom — šentivškim rojakom ter najrazličnejšim drugim domoljubom, med njimi celo škofu Strossmayerju, in jih prosila podpor. Že v par mesecih je spravila v red blagajno, naročila nove časopise ter nakupila novih knjig. Čimbolj se je Blaž Potočnik strdal, tembolj je ona postajala glavna čitalniška delavka, po njegovi smrti pa je bila dolgo let sploh središče vsega šentivškega narodnega, zlasti še čitalniškega življenja. Nad slovenskimi deželami je ležala tista leta težka mora nemško-liberalne vlade, ki je bila Slovencev skrajno sovražna, toda Lucinka se za vse to ni zmenila, temveč je zbirala okrog sebe šentivsko mladino, ji pogosto prebirala in razlagala časopise ter prirejala leto za leto »besede«, pri katerih so peli, govorili, deklamirali, igrali dramatične komade in tombolali, dočim je bil ples izključen. Nemškarski »Laibacher Tagblatt« je Lucinko večkrat napadel, nazivajoč jo »slovensko Amaconko«. Tudi ko se je poročila z železniškim uradnikom g. Andrejem Odlaskom, se je Lucinka še vedno aktivno udeleževala narodnega življenja v St. Vidu, dokler ni bil njen mož leta 1883 pregnan iz prijaznih Vižmarjev na Gorenje Avstrijsko, prav ob bavarsko mejo. Tudi v poznejših letih se je g. Odlaskova kljub družinskim poslom vneto udeleževala v narodnem življenju.

S pokojno gospo Odlaskovo je odšla v boljše življenje k Bogu odlična narodna prvoboriteljica, vzorna krščanska žena in nad vse skrbna in ljubljena mati. Bog ji bodi bogat plačnik! Blazujem preostalim naše iskreno sožalje!

Naša akademska anketa

VIII.

V vrvežu in valu vsakdanjega življenja so tudi trenutki, ko se je treba zbrati in premeriti pot nazaj in naprej. Nič čudnega, če se prav po tem prvem desetletju v naši državi oglašajo potreba po trdnosti in jasnosti znanja, potreba po skupni smiselni smeri našega narodno-kulturnega življenja. Za to in tako smer bi vsaj morala vodeti in imeti zanj smisel mladina, ki ima vso bodočnost v svojih rokah. Z česa vsega ni zmožna vprav ta mladina, če je v sebi močna in osveščena, če ima pred seboj jasne cilje, jasno teženje, jasno pot... Morda bi odpadlo pol in še več dozdevne nemogućnosti raz hotenja, ki jih nekateri smatrajo prav v računanju na povprečno, tradicijsko osveščenost mladine za skoraj utopično stvari idealizma in entuziazma, če bi se ta mladina v vsakem času zavedla z jasnostjo svojih nalog, svojega poslanstva.

Danes se zdi upravičeno marsikomu, da preživljamo eno najkritičnejših obdobij zgodovine. Zato so naloge generacij, ki bodo premostile prepeke, ki se pojavljajo v današnjem človeštvu, tem večje in tem resnejše. Samo v skepticizmu in pesimizem pa bi morali pasti, če bi se v teh izrednih kulturnih preizkušnjah bolj določno kot kdajkoli ne zavedli, da je izvirna sociološka oblika poleg človeka poedince in družine še prav na rod, kot živi kulturni organizem, živa kulturna enotnost. Tako pada v kulturni pesimizem vsako stremiljenje, ki to enotnost naroda prezre, pa naj bo to židovska, frumasonska, socialistična ali še katera druga kulturna smer. Še celo germanski spenglerjanizem je značilno zašel zavedno. Zdi se, da sploh romansko-germanska zapadna kultura, ki danes preživlja krizo, ni našla pravih, osnovnih vrednot v narodu; fašizem v svoji šovinistično-egocistični smeri pa je smatran celo za nekakšen vzgled k temu. Pravo pojmovanje narodnostnih vrednot bo dala in mogla dati šele slovenska kultura, ki je na pohodu. Slovenska rasa je namreč tako izredno bogato obdarjena s pestrostjo narodnih razlik in enotnost, da je kakor poklicana, da na njih važnost pokaže, kakor bo na drugi strani — se zdi — tudi vprav slovanstvo s svojim združnim, kolektivnim rasnim nastrom morda dalo človeštvu etičnejši gospodarski sistem. Oboje pa, t. j. pravičnejše pojmovanje na drugi, bo šele v harmonični zrastlosti moglo prinesiti človeštvu res — upajmo — srečnejši in dostojnejši družabni red. Saj ima za vse to krščanstvo v svojem široko zasnovanem okviru toliko odmerjenega prostora, da danes, se zdi, naravnost kliče po teh novih kulturnih elementih v svoji organski zagnanosti od po Kristusu vsajenega pšeničnega zrna v mogočno razrastlo drevo...

Moč in zanos mladine pa je v smerni jasnosti njenega pohoda. Mladina, ki brez razsvetljenja svojega pravca — ki mora biti tudi njeno notranje razsvetljenje hkratu, tiplje in koleba v kompilatorski pasivnosti in defenzivnosti in ne bo mogla dati narodu večjega kulturnega pogona. Duh smerne enotnosti pa dela lahko čudeže. Mladina se mora danes v posameznih kulturno osamosvojenih slovenskih narodih — o nalogah mladine romanskih narodov in zlasti še germanskih (Nemcev!) se je zadosti že govorilo, Slovani pa imajo kot povedano zdaj posebno kulturno poslanstvo pred seboj — zavest skupnih kulturnih ciljev v okviru svoje narodove zajednice in resne odgovornosti napram svoji časovni poznanosti. Slovensko — narodna kulturna usmerjenost v sodobnem pojmovanju krščanstva je slejkoprej ne le vredna jasnosti ciljev in smeri, ki more dati naši mladini najmočnejšega tvornega kulturnega (pa naj bo to političnega, umetnostnega ali filozofskega) znanja, ampak ona hkratu še tudi zadeva neusahljiv in tudi neizbegljiv vir vsakega kulturnega stvarjanja in duhovnega napredka — zajednica (posameznika — družine — naroda), h kateri se v današnjem kritičnem kulturnem položaju človeštvo edino naravno in smiselno zateka. — Hvala Bogu, izkazuje že tudi slovenska mladina v slovenski družini veliko tega znanja. E. B.

Historijat in namen plinskega zavetišča v Ljubljani

Spoznavanje, da je nemogoče na podlagi mednarodnih dogovorov zagotoviti prebivalstvu vojnege zaledja varnost pred letalskimi napadi je napotilo Rdeči križ v raznih državah premotriti sredstva, ki bi bila razpoložljiva, da bi očuvali civilno prebivalstvo zlasti pred posledicami plinskih atak. V tej zvezi je delovala tudi ljubljanska sekcija Rdečega križa pod vodstvom mestnega fizika dr. Rusa. Neodvisno od te in drug od drugega sta se pa posvetila polkovnik dr. Justin in prof. arh. Vurnik vprašanju obrambe proti strupenim plinom; prvi s svojimi požrtvovalnimi poljudnimi predavanji, s katerimi je poučeval prebivalstvo o nevarnosti pri plinskih atakah in podajal glavne smernice obrambe, drugi s študijem gradbene konstrukcije in notranje opreme zavetišča. Ko so predela dovolj dozorela je bilo želeto, da se tako zavetišče z namenom poizkusne naprave zgradi in se v njem sistematično preišče vsa potrebna kemično-tehnična vprašanja: kalkulacija ekshaustorja, potreben notranji prekotlak, možnost zgonanja s človeško silo, signalne naprave za zvezo z zunanjim svetom, zanesljivost in občutljivost znanih indikatorjev za razne strupene pline, učinkovitost deponiranega kisika in mnogo drugih vprašanj čaka rešitev, predno bi se moglo tako zavetišče izročiti javnosti v prepričanju, da bi res odgovarjalo tudi v slučaju panike.

Zgradba poizkusne naprave pa zahteva denarnih žrtev in kakor vedno leži baš v tem početkoma največja težkoča. Pri sekciji Rdečega križa se je ustvarila ideja zaprositi upravo velesejma za dovoljenje zgraditve naprave na izloženem prostoru in to kot poizkusno plinsko zavetišče. Na ta način bi bilo pridobljeno stalno razpoložljivo zem-

ljišče, obiskovalci velesejma pa bi imeli priliko seznaniti se s stanjem dosedanjega prizadevanja v obrambi proti strupenim plinom. Malenkosten prispevek vsakogar naj bi olajšal Rdečemu križu materialno skrb.

Neumornemu trudu gospoda polkovnika dr. Justina se imamo zahvaliti, da je ta načrt v prvi aproksimaciji danes izveden. Materijalni prispevki, katere so žrtvovali gospod ban dr. Marušič, gospod župan dr. Puc, ravnatelj velesejma gospod konzul dr. Duljar, omogočili so dobavo pravilnega ekshaustorja, firma Miroslav Zupan je izvršila na svoj riziko komplicirano zgradbo, Produktivna zadruga ljubljanskih mizarjev, tvrdka Martinčič, Vojnovič ter Rusi, so dobavili notranjo opremo in Mestna elektrarna je brezplačno izvršila električno instalacijo in zagotovila dobavo električne struje. Tako je v nepričakovano kratkem času izrastlo iz tal sedanje poizkusno plinsko zavetišče. Kakor vsak prvi poizkus je v mnogih ozirih nepopolen; estetska in kemično tehnična stran vsega problema se imata sedaj, ko je gradbena konstrukcija gotova šele razviti in vsakdo, ki je morda posetil zavetišče, vidi, da je videl pogoj za začetek dela, ne pa njegov zaključek.

I. Vurnik.

M. Samec.

Fotoamaterji!

Povečave Vaših negativov Vam lepo in poceni napravi **fotooddelek Jugoslov. knjigarne Ljubljana** Zahtevajte ceniki!

Boj dveh oljnih orjakov

Kameno olje ali petrolej je kri kapitalizma. V teku zadnjih 10 let so večji del strojev začeli kuriti z olji, namesto s premogom. Avtomobilov je 40 milijonov voz, ki se vsi kurijo z bencinom. Čudovito spretno je znal to izbrati Holandec Deterding, ki si je med vojno pridobil angleško državljanstvo in je zato, ker je angleško mornarico zalagal z oljem, postal angleški plemič.

Deterding je pred 31 leti ustanovil skromno holandsko in indijsko petrolejsko družbo, katere se je 1. 1902 zvezala z angleško petrolejsko družbo »Schelle«. L. 1907 se je ustanovila zveza Schellovih petrolejskih podjetij, ki je pod Deterdingovim vodstvom strašno napredovala. L. 1902 je družba pridobila letno 42.000 ton sirovega olja; l. 1910, ko se je polastila romunskih vrelcev, je pridobivala že 1.245.000 ton na leto. Polem je zasedla petrolejske vrelce v Rusiji, Egiptu, Kaliforniji, Mehiki, Venezueli, Argentini itd. in njena produkcija je do l. 1914 narasla na 5 milijonov ton letno. Sijajni so bili zasluži med vojno, ko so ta podjetja dobavljala olja za armade zaveznikov. Lord Curzon se je zaradi tega nekoč izrazil, da je bila svetovna vojna dobljena »na valu olja«. L. 1923 je Deterdingova družba pridobila še 15 milijonov ton, l. 1929 nad 25 milijonov ton olja. To leto je čisti dobiček družbe znašal 126 milijonov holandskih goldinarjev.

V te hstrašnih skokih v višino pa so oljni magnati, predvsem Deterding in Rockefeller, pozabili, da ima vsaka stvar svojo mero in svoj konec. Prenasičenost je prišlo prej, kakor bi bil pričakoval najbolj previdni gospodarski politik, racionalizacija je omajala industrijski kapitalizem, družbe so se spopadle med seboj zaradi cen, ruski petrolej so sovjeti vrgli na trg na pol zastoni. Zaradi tega je cena enemu sodu petroleja padla od 3.60 dolarjev l. 1929 na manj ko polovico. Dobiček Schellove družbe se je l. 1930 znižal na 90 milijonov letos pa tako zelo, da se je začela majati vsa

stavba, vključno temu, da sta Deterding in Rockefeller, ki sta si doslej divje konkurirala, sklenila premirje. Petrolejski stolpi se majoje, in to je najznamenitejši znak mednarodnega položaja svetovnega kapitalizma.

Deterdingove težave, ki je tudi v zasebni speculaciji s srebrom izgubil nekaj milijonov funtov, je spretno izbral Armenec Gulbankian, kateri je povzročil na borzi veliko speculacijo proti Deterdingovi družbi. Gulbankian ima 5% petrolejskih delnic v Iraku. Ta mož, ki je z Deterdingom že od nekdaj v smrtnem sovraštvu, je povzročil, da so Deterdingove delnice začele padati. Deterdingova Shellova družba ima delniškega kapitala 503 milijone holandskih goldinarjev. Zaradi padanja delnic so delničarji začeli prodajati delnice te družbe, katere so kupili po 600 goldinarjev. Sedaj so jih prodali tako poceni, da so paipri te družbe izgubili 5 šestin vrednosti, kar pomeni nad dve milijardi goldinarjev izgube. Precejšen del teh poceni prodanih delnic je kupil ta Armenec v Parizu in se sedaj pripravja, da vrže mogočnega gospoda Deterdinga z njegovega položaja v Shellovi družbi. Poleg tega je Gulbankian začel divji boj v javnosti, ter po časopisih doži svojega sovražnika, da je v teku let izdal 40 milijonov holandskih goldinarjev za podkupovanje državnikov.

Smešno bi bilo zgražati se nad gospodom Deterdingom bolj, kakor nad drugimi oljnimi magnati. Več ali manj so si vsi enaki. Saj tudi zgodovina drugih petrolejskih družb govori o samih škandalih. Ta dejstva so za nas važna samo zato: Prvič: Kažejo, da se gospodstvo kapitalizma res bliža koncu. Drugič pa: Ta dejstva dokazujejo, da to pehanje in izpodirvanje kapitalističnih magnatov med seboj ne pomeni koristi za gospodarstvo v namenu, zadostiti potrebi, marveč pomeni le, da izkoriščajo gospodarstvo kar na veliko v svoje osebne interese. Te osebne interese naj plačujejo revni prebivalci te zemlje.

Po 16 letih iz vojnega vjetništva se je vrnil nemški pešec Oskar Daubmann, kakor smo že poročali. Mladenič je bil vpet v Franciji, hotel je pobegniti. Zato so ga obsodili na prisilno delo v Afriki. Ko se je vrnil, so ga someščani slovesno sprejeli. Na levi: Mladenič se vozi domov med očetom in materjo. Na desni: Tisoči someščanov slave njegovo vrnitev.

Za katoliško šolstvo

Celo v fašistični Italiji je versko gibanje za katoliško šolo. Sveta stolica je izdala dekret, naj se ustanovi osrednji urad za katoliške šole in vseučilišča v Italiji. Ta urad bo dajal vsem katoliškim šolam in zavodom enotne smernice. — Tudi v sedaj svobodomiselni Španiji se dvigajo katoličani za svoje šolstvo. Krščanski očetje, ki so organizirani v »Zvezi krščanskih očetov«, so imeli v Madridu dobro obiskano javno zborovanje, na katerem so izdali oklic vse španski katoliški javnosti, naj se začne zbirati prispevki za ustanavljanje in vzdrževanje katoliških šol. V oklicu je rečeno: »Katoličani ne moremo več mirno gledati, kako lajske državne šole naše otroke vzgajajo v nekatoliškem in protikatoliškem duhu!« Ta klic z javnega zborovanja v Madridu gre sedaj javno kakor plamen po vsej deželi. Vlada si ne upa nastopiti proti javnim zborovanjem, ker bi morala kršiti načelo svobode. Tako imajo španski katoličani kljub težkim časom priliko in možnost javno boriti se za svoje pravice. Ta boj jih bo zdrnil.

Svetovna razstava kruha

Od 19. do 30. junija se bo v Rimu vršila razstava kruha, vseh vrst in oblik, kakor ga pripravljajo in peko po vsem svetu. To krušno razstavo bodo priredili v starih Trajanovih tržnicah, katere so odkopali v teku zadnjih let. Že sedaj so dosele prve pošiljave kruha iz Jutrovih dežel in severne Evrope. Iz Amerike, južne Afrike in azijskega vzhoda pa so došla poročila, da so pošiljave kruha že na potu. Pekovske organizacije po raznih državah v Evropi so že v stikih z italijanskimi pekmi, da se dogovore o razstavi. Najbrže bo vsaka evropska država imela po eno stojnico v stari Trajanovi tržnici. Istočasno bo v Rimu zboroval tudi znanstveno-tehnični kongres, ki se bo pečal s pridelovanjem kruha. V Italiji se je začelo veliko gibanje, naj bi poslej pekli zgolj ržen kruh, ki je bogatejši na vitaminih kakor pa beli ali mešani. Rženega kruha doslej v Italiji niso pekli, ampak so ga premožnejši sloji dobivali iz severnih držav, predvsem iz angleških tovarn.

Prvi avtobus na tračnicah je v prometu na progi Solltau—Amelinghausen v Hanoveru. Ima dva motorja, vsakega na enem koncu, da se mu ni treba obračati.

Katoličani na Švedskem

Švedskega prebivalstva je 6 milijonov, med njimi je danes le 4 tisoč katoličanov. Kljub temu majhnemu številu pa je treba ugotoviti, da katoliška cerkev med Švedi lepo napreduje. Pravkar so v Stockholmu posvetili kapelico v čast sv. Janezu Bosku. Vodili jo bodo salezijanci. Krasita jo dve sliki dvanajstih apostolov, ki ju je naslikal Eduard Berggren. Dominikanci, ki so bili 400 let

Zblazneli Ludovik Schöss, ki je v Eutinu umoril svojo mater, ji odrezal roke, te povezal v zavoj in se z njim odpeljal v Berlin. Iskalo ga je 8000 policajev. Končno so ga prijeli. Nesrečnej je znorel

izgnani iz Švedskega, so odprli lastno kapelico z ženskim hospicem, katerega vodi 5 dominikank. Iz Monakovega so prišle ženske sestre iz kongregacije ubogih sester naše ljube Gospe. Tudi katoliška knjižarna je v Stockholmu. Prav tako imajo katoličani svojo korenspondenco, katero vodijo katoliški laiki in ki ima namen odgovarjati na napade proti katoliški cerkvi v svetovnem časopisu ter širiti poročila o katoliških zadevah in dogodkih doma in po svetu. Tudi v Bromolli in Linkopingu so katoliške kapelice. V Helsinbergu so se naselile sestre poljske kongregacije Marijinih dekel, ki imajo predvsem ta namen, skrbeti za otroke poljskih delavcev, ki so se naselili na Švedskem.

Matuskov zločin: Pri postaji Biatorbagy je lani Matuska napravil atentat na brzovlak, ki je padel v globotino. Na sliki vidimo razvaline vlaka pod viaduktom, odkoder je padel vlak.

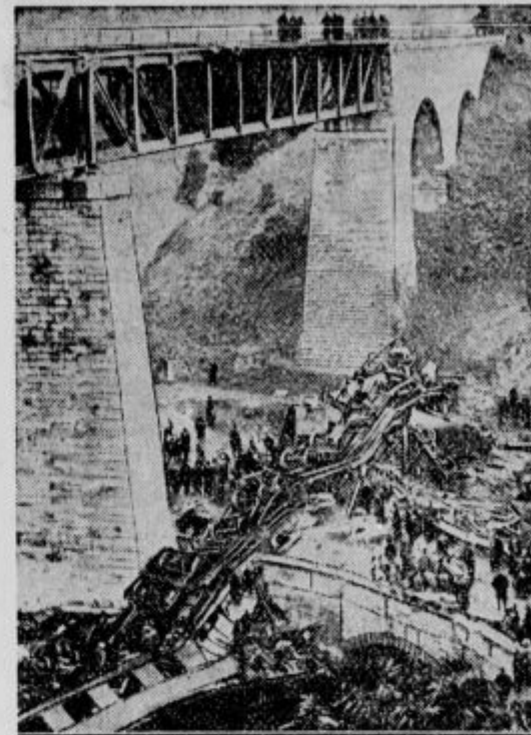

Atentator Silvester Matuska, proti kateremu se bo kmalu začela razprava pred dunajskim sodiščem.

Spomini dvornega krojača

Spomini, ki jih objavlja neki dunajski krojač, bodo zanimali zgodovinarje prav tako kakor spomini slavnih državnikov in generalov. Mojster je imel izredno ugledne odjemalce. Franca Jožefa je ohranil v slabem spominu. Cesar je bil vajen vojaške noše, ni maral civilne obleke in jo je trpel samo na zasebnem potovanju. Razen tega si nikoli ni hotel pomeriti naročene silvari. Pisec z grozo pripoveduje o hudih dnevih, ko je moral cesarja v naglici opremiti za nenadno potovanje na Cap Martin k oboleli cesarici Elizabeti. Cesarjev osebni sluga Ketterl je moral napeti ves svoj vpliv, da bi Franca Jožefa postavil pred ogledalo. Cesar se ni zmenil za prekratke hlače ali preohlapne suknje. »Vraga, saj je to brez pomena!« je godrnjal. Ketterl je milo prosil: »Ampak, veličanstvo, kakšni pa boste! Saj se bodo ljudje ozirali za Vami!« Cesar je rentail, a vendar moral pomeriti obleko, ker je odhajal v inozemstvo...

Angleški kralj Eduard VII. je bil povsem drugačen odjemalec. Slovel je kot modni zakonodavec, žrtvoval krojaču po več ur časa in z njim vred užival kakovost podloge, dobro zlikane hlače ali lep šiv. Vedno je hotel biti brezhibno oblečen. Zato je zelo trpel, ko je videl, da se nevdružno debeli. Prihajal je vsako leto v Marijanske kopeli in vestno opravljal vse, kar so mu predpisovali zdravniki. A zdravljenje je malo zaleglo. »Tako vendar ne gre!« je rekel nekoč Eduard VII. krojaču, ki ga je poklical v kopališče, »že zopet sem za en centimeter obilnejši. Spodnja vogala mojega telovnika naravnost štrli ven, kakor da bi ju bil

nalašč zavihal. Veste kaj? Poskusiva opustiti izrez zadaj!« Krojač je prinesel telovnik brez izreza na hrbtu. A čeprav se je bolj držal života, vendar ni mogel zakriti vzroka nesreče. »Ne, to zopet ne gre!« je žalostno vzdihnil Eduard VII. »O, če bi bilo mogoče odpeti spodnji gumb na telovniku!« V inozemstvu si ni upal izvršiti te »revolucije«, a jo je uresničil, ko se je vrnil v London. Odpeti gumb je kmalu postal obvezen za vse modne junake...

Tudi ruske velike kneze je šel dunajski krojač med svoje najboljše odjemalce. Vsi brez izjeme so bili krasno rasli in jako radodarni. Franc Jožef se je naravnost bal naročiti novo obleko, ker se mu je zdela vedno odveč. Habsburški nadvojvode so bili jako varčni in so vedno poskušali znižati krojačeve cene. »Vidite,« je sicer veliko naročal, a je bil slab plačnik. Zato pa Romanovi niso nikoli barantali in so tudi točno poravnali dolg. »Visočanstvo,« je nekoč omenil krojač enemu izmed njih, »zdi se, da bodo letos v modi beli telovniki. Ah, tako?« je odgovoril veliki knez, »no, pa mi jih naredite dva ducata!«

A časi so se spremenili. Kronani naročniki so se porazgubili. Nekdanji veseli Dunaj je postal revno brezposelno mesto. Krojač, ki je stregel visokim osebam, je dolgo ključeval krizi, a naposled na zahtevo upnikov moral predložiti obrtnemu sodišču izkaz dobičkov in izgub. Imetek je znašal 63.013 šilingov, dolgovi pa 149.158 šilingov. Mojster je odložil kredito in škarje. Lotil se je peresa in pričel pisati spomine, da bi vsaj nekoliko zaslužil tudi na tem področju.

Odlikovani biki na nemški kmetijski razstavi v Mannheimu defilirajo pred odličniki.

Slepi doktor in njegova mati

Pretekle dni so na vseučilišču v Stockholmu praznovali praznik, kakršnega niso, odkar obstoji vseučilišče. Za doktorja so promovirali Nila Jurin-giusa, ki je bil slep rojen, pa je kljub temu študiral s tako energijo matematiko in napravil tako nalogo, da ga je vseučilišče moralo proglasiti za svojega doktorja. Čudovita je energija in spomin mladega doktorja, ki je dosegel to čast samo s pomočjo svoje ljubeče matere.

Leta in leta mu je njegova mati prebirala znanstvene knjige o matematiki, kar je potem njen slepi sin v svojem spominu predelaval. Nato je diktiral materi to, kar je on dognal s svojim razumom in s pomočjo svojega spomina. Tako je nastalo njegovo znanstveno delo, ki ga je usposobilo za doktorja. Njegova mati mu je bila najzvestejša in najboljša tajnica. Slepčevu znanstveno delo je tako globoko in tako posebno, da je njegov kritik, profesor iz Upsale, moral priznati, da se je moral zelo truditi, če je hotel vse razumeti in preštudirati. Na koncu je profesor-kritik mlademu Jurin-giusu izrekel te-le besede: »Poleg sveta oblik, barv in črt, ki ga uživa večina ljudi, je še drugi svet, kateri je pa večini ljudi zaprt. To je svet števil, svet matematike. Le malo ljudem je dan dar imeti veselje s sestavljanjem števil in z vzporejanjem oblik.«

Slon pred sodiščem

V berlinskem zoološkem vrtu imajo 13 let staro slonico, ki je povzročila, da je bil njen paznik in čuvaj odpuščen iz službe. Krotilec je pri nekem gostovanju v Pragi najel češkega paznika, naj spremlja slona v Berlin. Predno pa je novi paznik odpotoval na Nemško, je doma na Češkem poceni nakupil mnogo tobaka, ki ga je hotel vtihotapiti na Nemško. Tega pa ni mogel izvršiti, ker je nekega dne slonica našla paznikovo torbado zalogo in požrla vse tobak kakor slaščico. Zabad tega je bil paznik ves divji in je v svoji jezi ugriznil žival

v konec rilca, kjer je edini kraj na slonovem telesu, ki slona lahko boli. Slonica tega ni pozabila in se je nad paznikom maščevala. Kadarkoli je paznik prišel v njegovo bližino, je žival iztegnila svoj rilec, prijala paznika in si ga začela tlačiti v žrelo. Kadarkoli je slonica nastopala v cirkusu in je njen paznik prišel zraven, ni več poslušala krotilca, ampak je škrlila le za paznikom, da bi ga zopet kaznovala. Zato je krotilec končno moral odpustiti paznika brez odpovednega roka in dobiti drugega spremljevalca za žival. Odpuščen paznik pa je vložil tožbo pred delavskim sodiščem in zahteval odškodnino. Delavsko razsodišče je pa odločilo, da se je slon po pravici branil, še nadalje sodelovati s tako togotnim paznikom. Tako je slon pred sodiščem dobil zadostenje proti človeku.

»Ko sem mu izročil ček, je vrgel črnilnik proti meni.«
»Zakaj? Ali ni bilo kritja?«
»Je bilo — kar za peč sem smuknil.«

Vajda Vojvod, novi romunski ministrski predsednik, voditelj romunske kmečke stranke, ki je prevzel po diktatorju Jorgi žalostno zapuščeno in bo zopet uvedel parlamentarizem.